Rudolf Štěpaník, hosp. správce ČSSS
Božena Dvořáková, v domácnosti
Marie Řepková, v domácnosti
Anna Nohšová, rolnice

Toto složení nevytvářelo dostatečnou členskou základnu. Střední rolníci, kteří svými zkušenostmi mohli družstvu pomoci, do družstva nevstoupili. Jeden po druhém přestávali pro vysoký věk hospodařit a předávali svá hospodářství státnímu statku (Petr Jarošek, Antonín Hrabě, Alois Hanuš). Rolník František Kubíček, hospodařící na bývalém Kosteleckých statku čp. 26 se dne 14. ledna 1949 oběsil ve svých 47 letech. Pracovat na polích a ve stájích, JZD skutečně účelně nezačalo. Až v r. 1952 došlo z podnětu a za účasti okresních orgánů k oživovacím pokusům. Na pomoc aktivizaci JZD byla ustavena komise ve složení zástupce hospodář. družstva Gerlach, zástupce zemědělského referátu OKV Verner, funkcionáři Brož ze Satalic a Pachta z OKV. Výsledkem bylo provedení hospodářsko technických úprav pozemků. Od Státního statku mělo být předáno 127 ha orné půdy a 38 ha luk. V této výměře byla zahrnuta i plocha 68 ha obecních polí. Ležely po levé straně silnice ke

Čtěnicům. JZD mělo hospodařit na 164 ha orné půdy, rozdělené do 9 honů. Dne 21. září 1952 byla svolána schůze, na níž zvolen předsedou JZD Jan Sop, a rozhodnuto o hospodaření ve III. typu JZD. Státní banka poskytla JZD provozní úvěr 250.000 Kčs, družstvu předán traktor ze státního statku. Ani tyto snahy nemělo však účinek. Na veřejné schůzi dne 5. ledna 1953 oznámil předseda MNV Vlastimil Svoboda rozpuštění JZD.

Po rozpuštění JZD existovalo v obci 74 držitelů zemědělské půdy ve výměře 38,14 ha včetně zahrad od 0,10 ha. Z toho 61 držitelů půdy od 0,10 do 0,50 ha, 12 držitelů od 0,5 ha do 2 ha a 1 držitel od 10 ha do 15 ha.

Pokračovalo období potíží s plněním státních dodávek. Zatím, co státní statek soustavně plnil plán státního nákupu, drobní zemědělci často povinné dodávky nesplnili a byli postihováni sankcemi (peněžité pokuty, po r. 1953 vyloučení ze zásobování a šatenkami). Soukromí rolníci vykazovali v r. 1951 průměrnou dojivost 2 l mléka na krávu denně. Téhož roku však odevzdával Antonín Hrabě čp. 25 z jedné krávy 10 l mléka denně. Naopak Anna Karoušková čp. 28 odváděla v r. 1953 od 2 krav 13 l mléka měsíčně. V r. 1959 měla obec předepsán státní nákup vajec ve výši 9.500 kusů. Do-

dávkové povinnosti byly rozepsány i na držitele zahrad, jak ukazuje např. rozpis pro rok 1963:

Dostálová Zd. čp. 109 - 41,76 arů - 300 vajec
Fibrová Ant. čp. 29 - 39,30 a - ovoce 175 kg
Hochman Rud. čp. 56 - 26,59 a - 300 vajec
Hrabětová čp. 25 - 28,56 a - 300 v.
Janoušková M. čp. 57 - 36,47 a - 300 v.
Machač Jos. čp. 101 - 43,23 a - 300 v.
Němcová M. čp. 30 - 40,00 a - 300 v.
Nohýnková A. čp. 40 - 48,41 a - 300 v.
Rozníček Fr. čp. 87 - 42,80 a - 300 v.
Sacher Jos. čp. 354 - 28,02 a - 300 v.
Kolařík Ot. čp. 104 - 22,07 a - 300 v.
Zítek Fr. čp. 72 - 30,60 a - 300 v.
Mařenec L. čp. 422 - 39,26 a - 100 v.
- 160 kg ovoce
Strouhal J. čp. 113 - 31,05 a - 300 v.
Vojtěch, Fr. čp. 444 - 31,80 a - 300 v.
Matějíčková A. čp. 136 - 46,10 a - 300 v.
Podrouzek V. čp. 234 - 40,24 a - 410 v.
Podrouzková čp. 234 - 40,24 a - 300 v.
Vondráček K. čp. 349 - 40,90 a - 300 v.
Jinc J. čp. 345 ovoce
Krůta Voj. čp. 208 - 90,00 a - 1.000 vajec
Skop Mir. čp. 413 - 57,17 a - 960 v.
Opočenský J. čp. 24 - 58,38 a - 500 v.

Atmosféru doby vyjadřuje např. zápis z jednání rady MNV z 12. října 1953, který uvádí doslovně: „Jaroslav Bohanka žádá radu MNV o zrušení titulu „vesnický boháč".

Rada po zvážení všech okolností dochází k názoru, že Jaroslav Johanka, který obhospodařuje 13 ha 78 a, z toho vlastní svých, pouze 8 ha, snaží se plnit státní dodávky, dodržuje agrotechnické thituty a ničím se neprovinil proti Státu. Uznala jeho žádost za oprávněnou, což potvrzuje i předseda společného výboru S. Bíšek. Návrh, zproštění titulu „vesnický boháč" bude na vědomí zaslán OV Praha-sever a okresnímu plnomocníku."

Posledním samostatně hospodařícím středním rolníkem byl Jaroslav Johanka. Smlouva o prevodu byla podepsána dne 23. června 1958 na místním národním výboru ve Vinoři. V posledním roce hospodaření měl předepsanou dodávku 10 q. masa vepřového 8 q. masa hovězího, 100 q. obilí, 1500 litrů mléka a 3.500 vajec. Výkupní ceny byly:

za 1 q. žita	-	64 Kčs
1 q. pšenice	-	94 Kčs
1 q. ječmene	-	82 Kčs
1 q. cukrovky	-	13 Kčs

V roce 1962 byla v evidenci půdy, sestavené podle usnesení vlády ČSSR, z 12.7.1961 uvedena následující držba půdy hospodářství státního Statku Vinoř (pražské cukrovary):

Držba půdy – Pražské cukrovary, hospodářství Viňor – r. 1962

Parc. čís.	výměra v ha	druh pozemku	jméno původ. majitele
24.	0,52	zahrada	J. a M. Bělohříbek
29.	6,35	role	"
32.	0,40	zahrada	"
34/1.	0,22	"	"
41/1.	0,46	"	J. Hofman
53/1.	2,50	role	J. M. Bělohříbek
64	0,48	zahrada	A. Kostelecký
91/3	2,95	louka	J. M. Bělohříbek
94/2	0,85	role	"
104	2,31	"	"
105/1	0,05	pastvina	"
105/2	0,98	role	"
106	0,06	pastvina	"
113/1,2	5,32	role	Katolická fara
114/1	1,21	"	"
116	1,92	"	zádruží
141	0,02	pastvina	A. Hrabě
142	0,10	role	"
145	0,13	"	"
146	0,01	pastvina	"
155	0,73	role	"
158	0,53		Fr. Srbová
161	0,24		A. Kostelecký
179/1	1,10		Fr. Srbová
183	0,68		A. Kostelecký
184/1	2,08		J. Nouša
184/2	0,76		J. M. Bělohříbek
184/3	1,72		"
185	2,80		A. Kostelecký
187/4	0,03		K. Ježková
187/5	0,07		"
187/1	3,91		A. Karoušková

188	0,49	role	Fr. Srbová
194	1,00	"	M.J. Fraňkovi
196/1	0,80	"	A. Hrabě
197	0,72	"	Škola Vinoř
199/1	3,23		J.M. Bělohříbek
199/2	0,10		"
200/1	5,28		obec Vinoř
200/2	1,27		J. Nouša
200/3	1,15		A. Kostelecký
200/5	54,32		J.M. Bělohříbek
200/6	10,05		hl. město Praha
200/7	2,71		"
200/9	12,71		"
200/10	6,31		"
203/1	0,92	zahrada	J.M. Bělohříbek
204/1	4,40	role	"
204/2	3,15	zahrada	"
206/1	17,46	role	"
207	4,41		"
240	0,54		J. Hofman
252/2	0,08		J.M. Bělohříbek
263/7	10,81		"
267	1,32		"
269	15,32		"
271	3,37		"
272	0,85		"
274	3,41		"
277	1,28	louka	"
280	8,52	role	zádušní
281	2,26	louka	J.M. Bělohříbek
286	4,18	role	"
288/1	5,61		"
288/2	0,97		"
291	0,13		"
292	0,08		A. Hrabě
293	1,73		"
294/1	1,39		"
294/3	1,93		Fr. Srbová
294/4	3,02		J. Hofman
295/2	1,11		A. Honžvička

295/1	1,21	role	zádluší
296	0,02	"	"
297	6,73	"	J. Hofman
298	1,94		"
299	1,25		"
300	1,96		zádluší
301	1,19		"
302/1	13,88		Katol. fara
302/1	1,40	role	Fr. Rosendorf
302/3	4,01		Jiří Hofman
303	1,25		J. Hofman
304	1,26		Petr Karoušek
305	2,34		"
324	0,18		J. M. Bělohříbek
330	0,10		veřejný statek
25/1	4,81	louka	J. M. Bělohříbek
91/2	0,87	"	"
35/1	0,15	zahrada	J. Hofman
330	0,03	les	J. M. Bělohříbek
268	1,08	les	"
265	0,13	"	"
27	18,61	"	"
273	0,26	"	"
282	1,49	"	"
289	0,05	"	"
290	0,13	"	"
287	0,08	"	"
284	0,23	"	"
204/1	1,24	neplodná	"
26	0,14	rybník	"

V roce 1962 drželo hospodářství Vinoř (Praž. cukrovary) celkem:

orné půdy	305,64 ha
zahrady	6,66 ha
louky	13,79 ha
pastviny	0,14 ha
les	22,13 ha
neplodná půda	1,24 ha
rybníky	0,14 ha
zastavěná plocha	3,31 ha

Po sloučení zemědělské ekonomie Vinoř s ekonomií Čečelice pod jednu správu hospodařil Statek na veškeré půdě orné v obci, t.j. na 514,52 ha. Ve vlastnictví soukromníků zůstaly pouze zahrady, přidělené z pozemkové reformy v r. 1945.

Zemědělská produkce

Vinořské zemědělství produkovalo poměrně značný přínos do veřejného zásobování. V úspěšném roce 1961 hospodařily obě ekonomie takto:

Vinoř

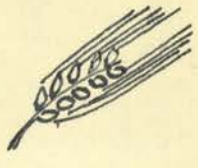
pšenice	56 ha	výnos 2.464
žito	5 ha	145,40
ječmen	61 ha	1.882,50
oves	25 ha	255,-
cukrovka	55 ha	16.895,10
brambory	10 ha	579,-
krmná řepa	4,8 ha	1.086,-
krmná mrkev		50,-
mléko celkem		319.137 litrů
od krávy		7.350 "
roční dojivost 1 krávy		2.680 "
přírůstky na mladém dobytku denně		0,64 kg
přírůstky na hovězím		0,82 kg
přírůstky na žír. vepř. denně		0,50 kg
náklady na 1 kg vepřového		10,88
náklad na 1 litr mléka		2,34 Kčs
hovězího masa dodáno		534,- q.
telecího masa dodáno		6,96 q.
vepřového masa dodáno		337,- q.

Čtěnice

pšenice	43 ha	výnos 1.916,-
žito	2 ha	76,-
ječmen	33 ha	992,-
oves	7 ha	189,-
cukrovka	30 ha	11.404,20
sazečka	3 ha	504,-
brambory	2,5 ha	160,-
krmná řepa	1,- ha	472,-
semenačka	3,5 ha	25,-
mléko celkem		375.482,- litrů
na 1 kus denně		8,49 "
dojivost 1 krávy		2.986 "
náklad na 1 litr mléka		1,66 Kčs
přírůstky na mlad. dobyt		0,62 kg
hovězího masa dodáno		130,86 q
telecího masa dodáno		12,30 q
vepřového masa dodáno		75,51 q
přírůstky na vepřovém		0,45 kg
náklad na 1 kg vepř.		8,87 kg

Přehled výnosů u státního statku, jak bylo možno vysledovat z podkladů MNV:

rok	pšenice	žito	ječmen	cukrovka	oves
1950	24	23,25	22,25	345,-	
1955	28		25,26		
1956	37,8	40,50	37,62		30,78
1957	28,7	29,55	35,64		22,80
1960	43,-		38,-	380	
1964	33,-	30,-	33,-	251	11,-
1966	37,4		41,93	333,7	27,54
1967	39,-		42,-	449,-	34,40

Stavy dobytka u státního statku :

rok	hovězí	dojnice	vepřové	prasnice
1948			417	28
1950	446	135		37
1952	400	143	654	69
1953	211		499	
1956	382	122	395	46
1963	417	297	350	
1964	519	321	1164	
1967	489	273		

Stavy dobytka u soukromého sektoru :

rok	hovězí	vepřové	drůbež
1952	15	43	1.110
1953	14	64	1.468
1954	13	64	1.365

S postupující socialisací zemědělství projevily se pronikavé změny na polích i ve stájích. Ještě v r. 1946 chovali soukromníci v obci 176 koz. Obec chovala 2 plemenné kozly. Až do roku 1954 se vybíral obecní popsatek, 10,- Kčs za kozu. V roce 1953 bylí v obci 24 koně, v r. 1963 klesl počet na 16, roku 1964 - 10 koní, roku 1967 - 8 koní. V r. 1967 vlastnil Státní Statek, 1 kombajn, 2 lisy na slámu, 2 čističky zrna, 10 kolových traktorů, 3 pásové traktory, nakladač, cepový sklízeč, 2 silážní řezačky. Inventář byl dobře udržován. Statek měl svou kovárnu, vybavenou jako opravářská dílna, svou kolářskou dílnu, vybavenou kotrem, a stroji na opracování dřeva.

Farma státního statku zde hospodařila do r. 1955, kdy ji převzal čakovický závod Pražských cukrovarů. Ve vedení statku se vyměnila řada správců – Luxa, Jirkovský, Štěpaník, ing. Havránek, Janda (společně se Čtěnicemi), Hanuš, Broul, Zima. Po delimitaci katastru obce ku Praze přešla správa statku k 1. lednu 1975 na Státní statek Praha, ředitelství OI v Dáblicích. Již po časovém odstupu přibližně 5 let nebylo možno shrnout souhrnné výsledky hospodaření na zdejším statku. Půdní fond i strojní a technický park obhospodařuje Správa Dáblice OI jako celek v rámci všech statků Satalice, Vinoř, Miškovice, Březiněves.

Likvidace soukrom. podnikání

Ještě v r. 1948 představovala řemeslná malovýroba v celém státě určitou hospodářskou i politickou sílu. Ve 40.000 živnostenských podnicích pracovalo téměř 1 milion lidí. K mocenského hlediska, ale hlavně pro přestavbu společnosti ve smyslu IX. sjezdu KSČ bylo důležité ovládnout i tuto oblast. KSČ zaujala podobný postoj jako v rolnické otázce. Zdůraz-

ňovala, že také k živnostníkům, je třeba přistupovat diferencovaně a pomáhat jim začlenit se do socialistického výrobního procesu. Praxe byla obrácená. V naší obci nešlo o přesvědčování, ale o potlačování živnostníků, i když neměli zaměstnance. Bylo přirozené, že pak v těchto vrstvách nemohl mít podporu nový režim.

V létech 1949 - 1950 byla socializace obchodu již v podstatě dokončena a v obci vytvořena družstevní maloobchodní síť. Bylo to jednoduché. Obchodník měl dvojí volbu - buď odevzdat živnost do družstevní organizace a tam pokračovat, nebo zavřít obchod, protože nedostal zboží, neměl co prodávat. Místní staré obchody „U Charvátů" čp. 21, „U Donšů" čp. 36, „U Jostků" čp. 4. zanikly před socializací. Do družstevní organizace Jednota byly odevzdány potravinářské obchody U Springerů čp. 235 a U Plánických čp. 251. Družstevní prodejna Bratrství (dříve Včela) byla začleněna do Jednoty. Před socializací zanikly dále galanterní obchody U Altmanů čp. 99, U Amšelů čp. 15. Dříve rovněž zanikly hostince U Jiřňovských čp. 81 „Na radosti" U Charvátů čp. 21, U Suchopárků t.zv. „Myší díra" čp. 227 u „Labe". Zaniklo i řeznictví „U

Poustků" čp. 50 a řeznictví „U Bradníů" čp. 82. Řeznictví „U Šimáčků" čp. 93 ~~byla~~ bylo uzavřeno v r. 1951. V roce 1951 byl zrušen hostinec „Na skalce" u Barochovských čp. 346. Jehož roku 1951 převzala Jednota oba hostince „U Karoušků" (J. Luňák) čp. 43 a „U Řepků" čp. 94. V roce 1954 byla hospoda U Řepků zrušena, protože nebyla rentabilní, vykazovala manka. Místnosti měly být využity pro veřejné účely. Zahálely však téměř 4 roky, až dne 22. 3. 1958 byla hospoda U Řepků znova otevřena. Novým vedoucím byl Jaroslav Škoda, který však již 6. 4. 1958 zemřel. Po něm zde Josef Eberle zde čepoval pouze do 6. 8. 1958. Jeden po druhém se vedoucí střídali. Podle toho vypadala úroveň pohostinství. Karouškovu hospodu vedl Josef Luňák až do konce října 1958. Po něm nastoupil Oldřich Pecha od 1. 11. 1958. Dne 21. 3. 1959 nastoupil nový vedoucí Bedřich Jarý. Přistěhoval se do Vinoře z Hronova u Náchoda. Bydlel nouzově, až mu MNV přidělil služný byt v čp. 41 a obec neprohloupila. Odborník ve svém oboru, organizátor, podnikavý, pracovitý člověk. Zasadil se o provedení celkové adaptace budovy čp. 43. V roce 1960 se zde již vyvařovalo 120 - 150 obědů denně. Okresní hygienik měl oprávněné námitky. Byla

adaptována pohostinská místnost, výčep, instalováno podávací okénko, výčepní stolice, prodejní stěna, provozní místnosti obloženy mořeným dřevem do výše 120 cm. Nově renovována kuchyň (nový sporák, boiler, lapač páry, větrák, obložení keramickými dlaždicemi. Staré dřevěné schody s přístřeškem do sálu byly zbourány, nově osazeno schodiště teraco s přístupem přímo do sálu. Vybudován elektrický výtah pro obsluhu v patře, vybudovány splachovací wc. Na dvoře postaveny nové záchody s novým septikem. Adaptační práce probíhaly v době od 14.2.1961 do 1.9.1961. Adaptaci prováděl okresní stavební podnik Praha - Sever v Horních Počernicích.

Dne 17.7.1950 vzal míst. národ. výbor na vědomí, že hostinský Josef Fajfrlík nabízí živnost „do komunálu". Proti původním 7 hospodám, před II. světovou válkou měla Vinoř v roce 1954 dvě hospody a v období 1954 až 1958 zde byla jedna hospoda „Na Křižovatce." Obec však měla restauraci III. cenové skupiny, kde bylo možno v úpravném, čistém prostředí posedět, dostat jídlo a pití podle přání. Byly i rodiny, které v neděli nevařily a obědvaly v restauraci u Jarých. Jak to bývá, nepřeneson jednotlivci přes srdce, že by někdo mohl „zbohatnout" ale nevidí, že prosperita může vznikat z práce. Vedoucí B. Jarý zde pracoval do 13.3.1966.

Působil pak „Na Jizerce" ve Vestci, v Satalicích, v Radonicích. Na všech těchto místech prosadil adaptace v restauracích, a poskytoval kvalitní služby. Celá řada vinořských občanů za ním docházela do Satalic a Radonic. V restauraci „Na křižovatce" dne 16.6.1966 nastoupil vedoucí Kližička - do 31.7.1967. Dne 1.8.1967 přišel nový vedoucí pohostinství Zdeněk Pražák a začal čilý kolotoč ve vedení hospody. Nemá smysl všechny „vedoucí" registrovat. Jsou období, kdy by mnohý se štítil zde něco požrít.

V prvních letech po socialisaci místního obchodu byly zde provedeny drobné změny. Dne 1.12.1950 byla otevřena nová prodejna zeleniny v prostoru autobusové čekárny. Vedla ji A. Jirkalová. U Springerů čp. 235 byla zřízena prodejna mléka. Do 29.2.1960 zde prodával Jan Kolínský, pak vedoucí Beránková z Brandýsa, později Věra Pencová. Dne 12.7.1963 byla do potravinářské prodejny U Springrů čp. 235 znovu přestěhována drogerie. Na místě Krejčíkovy drogerie byla dne 14.8.1963 otevřena potravinářská samoobsluha. Prodejna potravin v čp. 13 byla zrušena a nově zřízena prodejna průmyslového zboží

původní název Kovomat, domácí potřeby.

Po socialisaci obchodu zůstaly v obci trvale 2 prodejny potravin, prodejna průmyslového zboží, prodejna masa, cukrárna, drogerie (původně Chemodroga), prodejna textilu, prodejna obuvi, zelenina - ovoce trafika, dva hostince. Postupně se dařilo odstraňovat válečné důsledky, zlepšovalo se zásobování trhu, stoupala kupěschopnost obyvatelstva. V soukromém, živnostenském, obchodě měl zákazník volbu kupovat tam, kde byl lépe obsloužen. V nových podmínkách, se obyvatelé začali obracet se svými stížnostmi na místní národní výbor. Jak, vzhledy trvalé potíže MNV s místním obchodem. Prodejny řídilo okresní ústředí nejprve v Satalicích, po zřízení okresu Praha-východ pak v Říčanech. Místní prodejny zásobovaly sklady Velkoobchodu v Brandýse n.L. V komplexním rozboru hospodaření za rok 1960 konstatuje místní národní výbor:

"... řada občanů dojíždí za nákupem do Prahy. Příčinou toho je ne zcela uspokojivé zásobování sortimentem, zboží, kterého není dostatečný výběr, což vyplývá ze stížností spotřebitelů. Jako další důvod je i ten, že někteří prodávající nemají vždy dobrý poměr ke spotřebiteli, který se projevuje v jeho neochotě. Se strany MNV i komise pro obchod bylo vyvíje-

no maximální úsilí navázat úzkou spolupráci s vedením Jednoty. Přesto však nebylo na tom úseku docíleno žádoucích výsledků, protože vedení Jednoty i když na pozvání své zástupce na jednání nevyslalo, nepřijalo důsledně dohodnutá opatření."

Jsou vzniklý termíny „spotřebitel", „akumulace", plánovaný maloobchodní obrat", „spotřebitel konzumuje"... Soukromopodnikatelská zásada „Náš zákazník - náš pán" zanikla. Zákazník často slyší „nemáme" a po svém může domýšlet „kupuj, co je..." Jak vzniká nespokojenost s dalekosáhlými důsledky. Obchodní organizaci by tyto skutečnosti měly zajímat na prvním místě. Bohužel, vedoucí pracovníky zajímá hlavně jak je plněn plánovaný maloobchodní obrat, vždyť za to jsou hodnoceni i odměňováni. A tak se plní úspěšně takto:

prodejna		maloobchodní obrat v roce				
druh	vedoucí	1960	1961	1966	1967	1968
potraviny	Holub	1,053.000	1,122.000	2,472.000	2,665.000	2,715.000
-"-	Hradecká	1,038.000	1,093.000	815.000	606.000	730.000
mlékárna	Pencová	857.000	626.000	618.000	644.000	630.000
cukrárna	Kopecká	349.000	345.000	197.000 Chadimová	213.000	279.000
zelenina	Svačinou	262.000	270.000	371.000	424.000	435.000
maso	Hudec	1,240.000	1,220.000	1,393.000	1,486.000	1,500.000
textil	Kolínská	827.000	676.000	276.000	253.000	280.000
obuv	Holcová	362.000	279.000	651.000	714.000	940.000

dom. potřeby	Procházk, Krejčík Paris			468.000	432.000	480.000
drogerie		549.000	563.000	720.000	630.000	659.000
trafika	Pokorná	236.000	239.000	287.000	314.000	336.000
hostinec		554.000	510.000			
hostinec		243.000				

Socializace řemesel

V důsledku věku majitelů zanikla řada řemeslných, živnostenských, dílen, již před socializací. Dávno skončili truhláři Karel Berenda čp. 76, František Mázl čp. 12, Klempíř Antonín Klíčner čp. 42, elektroinstalatér Josef Dufek, čp. 77, holič Antonín Stella čp. 11, holič Stanislav Korejs odešel do Litvínova, skončil povozník Stanislav Chytka čp. 126.

Po původních, majitelích, provozovali živnosti truhlář (současně pohřebnictví) Karel Jupálek, čp. 8, sedlář František Bubeníček čp. 88, pumpař František Zítek, čp. 72, pokrývač Josef Rudolf čp. 282, malíř pokojů Antonín Zítek, čp. 86, zámečník František Škramlík, čp. 13, cukrář Josef Kopecký čp. 10, zahradník Miloslav Franců čp. 327, pohřebnictví Alois Mázlová čp. 12, holič Josef Semecký čp. 14, provozník Jar. Johanka čp. 27.

Hlavním prostředkem socializačního tlaku na živnostenské řemeslníky byly vysoké daně. Živnostníci se mohli rozhodnout buď zavřít živnost a jít do továrny, nebo předat dílnu „do komunálu" (dobový termín) a pracovat zde namezdně. Rozhodovali se individuálně.

Dne 1.4. 1953 předal truhlářství K. Jupálek. Zřízena samostatná provozna truhlářství - vedoucí K. Jupálek s jedním dalším dělníkem, samostatná pohřební služba - vedoucí Líbuše Jupálková.

Dne 10.3. 1954 projednala rada MNV podpisovou akci 40 občanů, kteří požadují, aby dosavadní vedoucí komunálního holičství Josef Semecký byl na toto místo vrácen. Jmenovaný byl na toto místo přeložen do Kbel a do Vinoře nastoupil vedoucí Vrba. Tento nový vedoucí nedodržuje pracovní dobu a často bývá v podnapilém stavu.

Dne 1.4. 1958 přechází živnost sedlář Frant. Buboníček. Dne 30.8. 1964 zemřel. Pokračuje zde bývalý tovaryš František Křehlík. Ten zemřel v r. 1970. Později dílnu převzal Josef Vyšlačil. Jar. Pohanka

Dne 6.4. 1959 zapojil povoznictví do mimorozpočtových, provo-

zoven MNV. Rozvážel uhlí koňmi pro uhelné sklady Čakovice až do 1.1.1979. Pak rozvážejí uhlí nákladní auta.

Někteří řemeslníci svou živnost zrušili a raději odešli pracovat do továren nebo jiných podniků. Dne 1.7.1958 zrušil truhlářství Miloš Jabián čp. 416. Před r. 1954 zrušil natěračství Josef Zelinka čp. 110. Dne 1.7.1958 zrušila pohřebnictví Alois Mázlová čp. 12. Dne 2.2.1959 zrušil zahradnictví Miloslav Francu čp. 327. Dne 28.2.1963 skončil v komunálním zámečnictví původní majitel František Škramlík a odešel do továrny. Krátce zde vedl dílnu klempíř Miroslav Busczyk, který však již 3.8.1963 zemřel. Dílna zanikla.

V rozboru hospodaření provozoven MNV Vinoř za I. pololetí 1960 uvádí předseda komise MH Ladislav Maryško: „V současné době, kdy náš lid vykročil pevným krokem k budování socialistické společnosti a bylo v naší zemi plně odstraněno vykořisťování člověka člověkem, byla pro zajišťování potřeb obyvatelstva přesunuta pravomoc a odpovědnost za služby na národní výbory. Jaké v naší obci Vinoři byly utvořeny provozovny při MNV a

jsou v kompetenci komise pro místní hospodářství. Jsou to provozovny s různými řemesly, jejichž hlavním posláním je poskytovat obyvatelstvu služby, které jsou nezbytné pro jejich denní potřebu a zvyšování hmotného a kulturního růstu. Úkolem funkcionářů MNV a pracovníků provoven, musí být aby služby byly kvalitní, co nejlevnější a po stránce termínově operativně vyřizovány. Jen tak se docílí plné uspokojení obyvatelstva, což musí být, prvořadým zájmem všech funkcionářů, získá se důvěra obyvatelstva, odstraní se práce flušerů a jejich neoprávněný nezdanitelný příjem, a zajistí prostředky pro doplňkový rozpočet MNV."

Stav k 30. červnu 1960:

Rozpočtové provozovny (celkem 9 prac.)
- holičství a dám. kadeřnictví (Semecký, Zelinková, Novotná)
- pískovna (Jos. Svoboda)
- pohřební služba (L. Jupálková)
- truhlářství a zasklívání (J. Jupálek)
- zámečnictví (Škramlík, Busczyk)

Nerozpočtové provozovny (celk. 25 prac.)
t.j. pracovníci s vedlejším zaměstnáním, ženy v domácnosti, důchodci a pod.
- čistírna a mandl (Bartošová) - zřízena 10. října 1950
- sedlářství (Bubeníček, Archlík)

- topný plyn (Kynclová, Třísková)
- povoznictví (Johanka)
- projekce staveb (Hradec)
- švadleny a krejčí (Charvátová, Trostová, Petrasová, Hyklová, Kociánová, Poldová, Sejkora, Hladíková, Vítek, Ant.)
- opravy televizorů (Cihlář)
- hrobnictví (L. Plaček)
- zednická práce (Jar. Holeček, Ant. Machač, K. Znamenáček)
- klempířství (Ant. Šulc)
- pokrývačství (Jos. Rudolf)
- lakýrnictví (Boh. Svoboda)

Hospodářské výsledky jednotlivých provozoven, k 30. 6. 1960

provozovna	výsledky za 1. pololetí 1960		
	plán Kčs	skutečnost kčs	rozdíl
holičství a kadeř.	6.100 -	11 951,07	+ 5851,07
pískovna	6.150 -	1 420,10	- 4 729,90
pohřební služ.	6.200 -	3 986,07	- 2 213,93
truhlářství	6.300 -	1 046,93	- 5 253,07
zámečnictví	3.850 -	3 380,26	- 469,74

Hospodářské výsledky nerozpočtových provozoven,

prozovna	tržby 1959	tržby I. pol. 1960	příjem od obyvatel	vyplac. mzdy	počet zaměstn.	
					1960	1959
sedlářství	35.400	16.900	200	7.200	2	2
čistírna a man.	11.100	34.200	35.200	5.000	1	1

topný plyn	62.100	2.500	2.500	1.300	1	2
povozník	19.600	12.900	12.600	4.200	1	1
projekce	8.600	3.000	3.000	1.700	1	1
švadl. a krej.	23.500	9.300	9.300	5.200	9	8
hrobník	12.200	5.200	5.200	3.800	1	1
opr. televiz.	1.300	2.400	2.400	1.600	1	1
zedníci	4.000	2.400	300	1.600	3	2
klempíř	7.200	4.100	1.600	2.500	1	3
pokryvač	2.800	400	400	200	1	1
malíř a lak.	8.500	1.000	1.000	700	2	1
společ. povol.	-	-	-	1.000		
zahradnictví	5.000	-	-	-	-	2
košíkářství	1.900	-	-	-	-	1
různé služby	3.200	-	-	-	-	1
celkem	206.000	94.200	67.000	36.400	25	29

Hospodář. výsledky provozoven za r. 1964

provozovny	tržby celk.	náklady celk.	rozdíl
rozpočtové prov.			
kadeřnictví	60,14	47,83	12,31
truhlářství	37,77	35,91	1,86
pohřební služ.	60,02	19,80	40,22
celkem	157,93	103,54	+ 54,39
mimorozpočt. pr.			
mandl	8,59	10,32	- 1,73
čistírna	51,12	51,26	- 0,14
výdejna plynu	8,52	7,12	+ 1,40
povozničlví	30,81	26,61	+ 4,20
švadleny	16,45	13,21	+ 3,24
sedlářství	18,49	15,48	+ 3,01

Místní národní výbor se snažil situaci ve službách pro obyvatelstvo zlepšovat.

Po roce 1947 se rozšiřovalo v domácnostech topení plynem propan-butan. Jednotlivci přizpůsobovali sporáky na svítiplyn převrtáním hořáků. Pro plynové bomby se jezdilo do Technoplynu v Satalicích. Ve Vinoři byl zřízen sklad topného plynu v čp. 354 až dne 1.8. 1959. Originální sporáky trvale nebyly na trhu, koupě byla vázána poukazem ONV. Při rozdělování celookresní kvóty byl 30.11.1961 do zdejší obce přidělen 1 poukaz. Sešlo se 15 žadatelů. Poukaz dostal Otakar Borecký, čp. 198. Naplněná bomba plynu ve váze 30 kg stála v té době 31 - Kčs.

V roce 1965 byla v prostoru bývalé autobusové čekárny zřízena sběrna oprav obuvi a zároveň sběrna oprav elektrospotřebičů. Zakázky se vozily do Brandýsa n/L.

Dne 30.11.1966 koupil MNV autobil Škoda 706 K - 7 tún za částku 38 tis. Kčs a zavedl autodopravu. Občanům sloužil zřídka, vozil většinou firemní zakázky. Na příklad za prosinec 1966 činil výnos 4.119 Kčs, za leden 1967 výnos 5.690 Kčs. Dne 25.10.1967 obecní auto u Blanska

(Černá hora) havarovalo. Řidič Štěpán Šaněk utrpěl zlomeninu nohy, na nákladu vína vznikla škoda 89.698 Kčs. Auto bylo odepsáno. Vznikl vleklý soudní spor MNV s tamní správou Silnic, který MNV nakonec vyhrál.

V září 1967 bylo otevřeno kadeřnictví v čp. 8. Stará holírna u Semeckých, v čp. 14 byla zrušena. Bývalý majitel odešel pracovat mimo profesi. Od té doby nemá Vinor pánskou holírnu.

Dne byly všechny rozpočtové provozovny MNV definitovány do Komunálního podniku se sídlem ve Dobelicích. Úpadek služeb pro obyvatele pokračuje.

Třídní boj

Lenin nás učí, že svržené a od moci odstavené kapitalistické živly a jejich přisluhovači se nesmíří s porážkou, neodcházejí ze scény dějin dobrovolně, nýbrž se staví na odpor, že po první vážné porážce se vrhají svržení vykořisťovatelé – kteří nechtějí, že bu-

dou svrženi, kteří v to nevěřili, ba ani v myšlenkách to nepřipouštěli – se zdesateronásobenou energií se zběsilou vášnivostí se stokrát větší nenávistí do boje za znovudobytí ztraceného ráje, za své rodiny, které žily tak, sladce a které nyní sprostá lůza přivádí na mizinu a odsuzuje k žebrotě, nebo ke sprosté práci ... "

(Učební text r. 1951–52
vydalo kulturně propagační odd. ÚV KSČ)

" Mezinárodní napětí i složité podmínky třídního boje uvnitř socialistických zemí ovlivňovaly a posilovaly a silily faktory, které zahrnujeme do pojmu kultu osobnosti. Metody kultu osobnosti byly u nás spojeny s působením koncepce o neprětržitém zostřování třídního boje s růstem úspěchů socialismu a s upevňováním teze o hledání nepřátel především uvnitř strany. Projevovaly se v porušování leninských norem stranického života a řízení státu, v růstu subjektivismu při rozhodování, v porušování socialistické zákonnosti. V důsledku toho bylo vedle nezbytně nutných opatření proti vnějším a vnitřním reakčním silám, k upevnění vnější i vnitřní bezpečnosti státu a ochrany socialistické výstavby učiněna i opatření, která nebyla nutná a vedla k oslabení so-

cialismu i jeho prestiže a k tragickým důsledkům."

(Přehled dějin KSČ. Připravil Ústav marxismu-leninismu ÚV KSČ. Vydalo nakladat. Svoboda Praha r. 1978)

Dne 20.11.1952 byly zahájeny procesy se „špionským a záškodnickým centrem".

„Jako banda organizovala rozsáhlé" spiknutí uvnitř Strany s cílem ovládnout Stranu, změnit její politiku, zmocnit se vedení Státu, změnit kurz jeho politiky a nastoupit cestu zpět ke kapitalismu." Proces byl skončen 27.11.1952. Rudolf Slánský (ústřední tajemník ÚV KSČ), Bedřich Geminder, Josef Frank, Karel Svab, Otto Fischl, Otto Šling, Marie Švermová, Bedřich Reicin, Ludvík Frejka, Vlado Clementis, Rudolf Margolius, André Simon - Artur London, Vavro Hajdů, Evžen Löbl odsouzeni buď k smrti, nebo k doživotí. Další byli odsouzeni k dlouholetým trestům v září. Odsouzenci byli popraveni 3.12.1952.

„Odkrytí a zneškodnění spiknutí bandy Šlinga, Švermové, Clementise bylo velkým vítězstvím našeho lidu v boji s třídním nepřítelem. Bylo mu také neocenitelným poučením, že musí stále zvyšovat

revoluční bdělost, že musí být neúnavně na stráži a nemilosrdně stíhat každého, který by chtěl sahat na vymoženosti socialistické revoluce, kdo by chtěl brzdit a mařit naši cestu vpřed k socialismu."

(Ústřední text ÚV KSČ - 1951/52)

V naší obci se rozhořel třídní boj podněcovaný na jedné straně stranickým centrálním aparátem KSČ, na druhé straně západními centrálami. V říjnu 1951 bylo z rozpočtu USA uvolněno 100 milionů dolarů na financování činnosti proti zemím socialistického tábora. Rozvinulo se vysílání i proti režimu v Československu. Mnozí vysílání Hlasu Ameriky, BBC, později Svobodné Evropy dychtivě poslouchali.

Dne 14. dubna 1950 přijela do Vinoře státní policie, provedla prohlídku objektu fary, zatkla administrátora P. Hasilíka a kaplana P. Hofíka. Nevěděli jsme proč, až v novinách jsme se dočetli: Ve dnech 31.5. až 8.6. 1950 se v Praze konal soudní proces proti skupině vlastizrádců. V září 1948 přijeli na zdejší faru dr Miladu Horáková, dr Nestával, dr Ješek, Vojta Beneš (bratr presidenta dr Beneše). Pozval je sem dr Gaudeček, funkcionář lidové strany. Proces jim dokazoval, že se spojili s emigrací a s nepřáteli

abcd. II"

× Buchal, dr Pelcl

vlasti. Rozsudek zněl: dr Horáková, ~~dr Hejda, Přenčil~~ Kalandra - trest smrti, dr Nešťávalí, dr Hejda, Přenčil, Steinerová - na doživotí, dr Hostička 28 roků, dr Ješka 25 let, dr Křížek 22 let, Fráňa Zemínová 20 let, Dundr 15 let žaláře. Všem, bylo zabaveno jmění. Vojta Beneš v r. 1949 odjel do Ameriky a tam, 20. 11. 1951 zemřel.

Dne 31. 1. 1950 konal se proces proti deseti řádovým, kněžím. Byli odsouzeni do těžkého žaláře od 10 do 25 let a ke ztrátě majetku. Budovy klášterů byly využity pro katolickou charitu, zdravotnictví, rekreaci, školy.

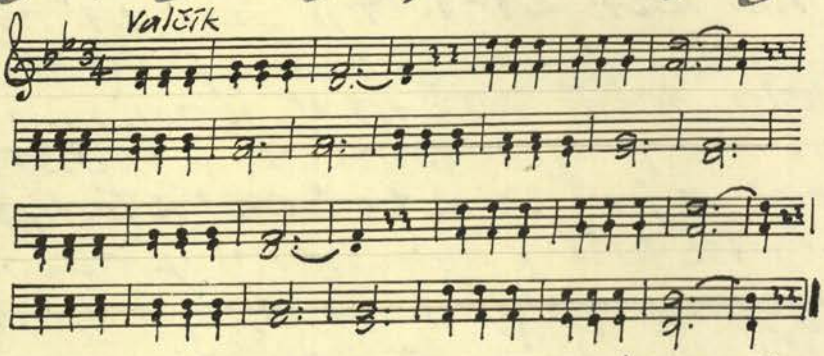
Dne 19. 4. 1950 byl veden proces proti špionům, amerického velvyslanectví. Dva z nich, odsouzeni k smrti, ostatní k vězení na 25 let až k doživotí.

Dne 27. 11. 1950 konal se opět proces proti kněžím, z vyšší hierarchie. Devět obžalovaných, bylo odsouzeno na 10, 15, 25 let, na doživotí a ke ztrátě majetku.

Jednotliví místní funkcionáři KSČ ve smyslu zásady „bdělost a ostražitost" hledali třídní nepřátele v obci v dobrém úmyslu že slouží pokroku, spravedlnosti, dělnické věci. Bitky se však také bohužel

odehrávaly v hospodě u piva. Občan F.R. se zde rozohnil proti režimu a skončil ve vězení. Vrátil se s nehybným kolenem. Hospodská revolta proběhla 4.8.1952. V radě MNV byl na pořadu bod „trestní řízení akce Barrandov." Organizátorem byl předseda MNV V. Svoboda. Byli přizváni příslušník StB a zástupce ONV. V zásadě šlo o to, že skupina mládenců se z recese scházela v Oborkách, zpívali, bavili se. Podle exkluzivní pražské restaurace, kde hrával J.A. Dvorský, říkali si, že jdou na Barrandov (t.j. do Oborek). Naparádili koňův kočár a jeli na satalskou pouť. Sám se pamatuji, že podobné recesní kočáry mládežníci uspořádali ještě dvakrát (když se ženil F.M. po druhé když se ženil V.M.) a nikdo se nad tím nepozastavil. V tomto případě však, delikventi byli předvoláváni jednotlivě k výslechu a s každým sepsán protokol. Byli obviněni, že budí veřejné pohoršení. Byla prý to „selská jízda". Sám, jsem se jednání v radě MNV zúčastnil. Bylo mi trapné číst obsah písemných „výpovědí." Věcné na tom bylo pouze, že jednotlivci jezdili na motorce bez řidičského průkazu. Členové rady MNV s předloženým, výkladem nesouhlasili, nebylo vydáno usnesení. Bylo

rozhodnuto pouze předložit návrh, OV podmíněně odebrat provinilcům jízdní příkaz. Nikdo nebyl postižen, OV se tím nezabýval. Jediným výsledkem byla dohra v hospodě, kde vznikla bojová nálada „vymlátit je..." a zpívalo se „Ta naše písnička česká..." „Chaloupky pod horami, co se to stalo s vámi..." Oba popěvky vznikly v době okupace přesněji řečeno ujaly se v té době. Po létech v r. 1952 zněly jako reminiscence pocitu útlaku.

Chaloupky pod horami co se to stalo s vámi,
byly jste takové hezké, vy naše chaloupky české.
Jdeme teď smutně světem,
život je zvadlým květem,
můžeme o vás jen s láskou
vyprávět našim dětem.

Dne 27. 1. 1953 na plénu MV podal tajemník MV zprávu o zásobovacím opatření, kde vláda sleduje odbourání lístkového systému, takže v tomto opatření jsou vyjmuty ze zásobování ty vrstvy obyvatelstva, které byly v době první republiky vykořisťovateli pracujících.

Dne 2. února 1953 do rady

p. J. Hofman

MNV dostavil se pan J. Hofman ve věci potravinových lístků a šatenek, protože rodina Hofmanova byla vyloučena z vázaného zásobování.

Dne 6.10.1964 Josef Hofman čp. 95 adresuje sociální komisi MNV následující dopis: „Níže podepsaný žádá tímto zdvořile o poskytnutí mimořádného sociál. příspěvky a odůvodňuje žádost svoji následovně. V důsledku onemocnění opustil jsem v únoru t.r. své zaměstnání v hospod. ekonomii ve Vinoři. Po návratu z nemocnice jest zdravotní stav takový, že nemohu v zaměstnání pokračovati. V této době zažádal jsem si o úpravu mé penze která obnáší 320 Kčs měsíčně a jak se zdá bezvýsledně. Poněvadž léčba mé choroby vyžaduje zvýšený náklad na domácnost, nestačí mi - přesto, že jsem částečně podporován příbuzenstvem, aby tyto náklady mohl ze stávajících příjmů uhraditi. Podotýkám, že manželka pobírá 85 Kčs měs. sociál. příspěvku. V úctě Josef Hofman.“

Komise projednala dopis dne 16.10.1964 a přiznala výpomoc. Žadatel obdržel dne 5.11.1964 poukázku na 150- Kčs.

Dne 19.1.1953 podle opatření o výdeji potravinových lístků a šatenek, rada MNV zvážila situaci u J.H. u rodiny D. u J.H., Z.A., K.R. a rozhodla, aby všem jmenovaným byly šatenky a potravinové lístky

vydány. Jednotlivý případ byl široce rozebírán. Jelikož nejde o živly které škodí dnešnímu zřízení, bylo po dlouhém uvažování rozhodnuto šatenky a lístky vydati.

Dne 27.4.1953 bere MNV na vědomí, že OV povoluje vydání potravinových lístků pro Josefa Hradce. Rada jednomyslně protestuje že byly J.H. vydány potravinové lístky. J. Šop navrhuje, aby byl zaslán přípis předsedovi OV. Přípis bude osobně doručen.

Dne 27.7.1953 předseda MNV J. Trpišovský dává radě na vědomí, že na ječmeništi u Kbel byl nalezen balík nepřátelských letáků, které byly odevzdány bezpečnosti. Dále informuje radu, že v minulém týdnu byl vyvolán skandál u rodiny H., kde členové rodiny vulgárně napadli presidenta republiky, lidovou milici a SNB. Celý případ byl předán státní bezpečnosti.

Dne 4.1.1954 předseda J. Trpišovský informuje radu MNV o výsledku soudu s J.H., která byla odsouzena na 3 měsíce vězení nepodmíněčně, 2.000-Kčs pokuty a na 3 roky ztráty občanských práv. Jmenovaná nepřijala trest a státní prokurátor podal odvolání proti vyměření nízkého trestu. Dne 27.4.1954 lidový trestní soud v Praze zaslal MNV

dotazník, ve věci J.H., která žádá o Snížení trestu. Jmenovaná se provinila podle § 81/1 tr. zák. a podle § 111 tr. zák. Předseda MNV dává hlasovat. Z přítomných 15 členů je 8 proti Snížení, 6 členů pro Snížení, 1 člen se zdržel.

Dne 10.5.1954 radě MNV s. Vytlačil, Sděluje, že v honu Státního statku byl v obilí zatlučen 130 cm železný kolík, v hloubce 100 cm, takže vyčnívalo asi 30 cm nad zemí. Zřejmě byl zatlučen úmyslně, aby při sekání obilí se poškodily stroje.

Žora Kaderábková

Dne 8.6.1954 byla ve Vinoři zatčena Žora Kaderábková. Jeho dne doprovázela paní Jiřinovskou do nemocnice. V té době byla u nich provedena domovní prohlídka. Po návratu z Prahy byla v 16 hodin, odpoledne v autě zatčena. Manželé Kaderábkovi jako nadšení vyznavači masarykovské republiky, funkcionáři Sokola, nesouhlasili se současným režimem. Ing. Kaderábek, pracoval, jako vrchní rada, původem. Syn, hokynáře z čp. 80. Po únoru 1948 byl vyakčněn, musel do 48 hodin, opustit zaměstnání. Soudil se, byla mu přiznána penze 500 Kčs měsíčně. Oba pak, dohromady pobírali 800 Kčs měsíčně. Žora Kaderábková, původ. jménem, Božena J. pocházela z Chorusic u Mělníka, jako dcera krej-

čího s dvěma sourozenci. Na studiích bydlela v Praze u tety. Absolvovala gymnazium, a začala studovat medicínu. Za první války musela jako medička nastoupit do lazaretu v Polsku. Tam se seznámila s pozdějším manželem, který zde sloužil jako jednoročák. Uzavřeli sňatek, manželka nedostudovala a po válce žili ve Vinoři. Zdědili domek po rodičích čp. 80 a zadaptovali jej. Zora Kadeřábková nebyla zaměstnána. Byla dlouholetou členkou župního náčelnictva Sokola. Před r. 1931 byla zvolena župní náčelnicí a tuto funkci vykonávala po celou dobu okupace až do r. 1948. Pak byla vyměněna. Cvičitelský sbor župy Barákovy se během okupace scházel, i když u Kadeřábků byl ubytován německý důstojník. Po únoru 1948 byli Kadeřábkovi sledováni v obci. V dubnu 1954 proběhla oslava šedesátin, za účasti členek župního náčelnictva v bytě. Bezpečnost byla upozorněna, že sem dochází značný počet lidí. Po zatčení byla uvězněna v Ruzyni. Byla obviněna z členství v protistátní sokolské skupině, která se snažila obnovit buržoazní Sokol. Zora Kadeřábková se přátelila s ústřední náčelnicí Sokola Provazníkovou, která emigrovala

do Ameriky. Z. Kadeřábková jí poslala dopis, který byl zachycen. Soudní líčení se konalo 6.12.1954. Byla odsouzena na 7 let vězení nepodmíněčně. Proti rozsudku se odvolala. Mezi tím onemocněla vážnou srdeční chorobou. Na přelíčení ji přinesli na nosítkách. Trest jí byl zmírněn na 5 roků. Po rozsudku byla přemístěna do trestnice v Pardubicích, s mírnějším režimem. Její sestra jí mohla posílat obnos 100 Kčs měsíčně. Mohla zde přest ruční práce. Čtyři roky ztrávila v Pardubicích, poslední rok v Hlavě na Slovensku. Z výkonu trestu byla propuštěna jako při zatčení na den a hodinu 8.6.1959. Vrátila se s anginou pectoris vlakem ze Slovenska. Dne 16.11.1965 zemřel Ing. Kadeřábek. Po pohřbu Z. Kadeřábková odjela k sestře do Brna. Vrátila se v únoru 1966. Těžce nemocná od března 1966 do ledna 1967 ležela v nemocnici v Klimentské ulici, kde podstoupila operaci prsního nádoru. Zemřela v lednu 1967.

(Zapsáno podle svědectví paní Lenerové, bytem ve Vinoři čp. 80)

Vývoj hospodářské situace do roku 1960

Po válce bylo národní hospodářství rozvráceno. Na trhu byl nedostatek zboží, vázáno přídělovým systémem. V oběhu byla absurdní kvanta platidel, peníze nemělý hodnotu. Platnost protektorátních peněz skončila 31. 10. 1945. Veškeré finanční prostředky byly zablokovány na vázaných vkladech. V době od 1. 11. do 15. 11. 1945 byli všichni občané povinni přihlásit peníze na vázaných knížkách (listech). Vázané peníze byly výjimečně v minimálním rozsahu uvolňovány v nízkých částkách pouze ze sociálních důvodů. Dvouletka, přijatá 25. 10. 1946 měla položit základ znárodnění klíčového průmyslu, obnovit hospodářství zničené válkou, zvýšit zemědělskou výrobu, dokončit pozemkovou reformu, osídlit pohraničí. Hluboké sociální problémy trvaly i po únoru 1948. Nebyl dostatek potravin, šatstva, nedostatek uhlí, elektřiny, všeho, co je třeba k životu, k udržení pracovní síly. Kvetla spekulace, šme-

lina (dobový termín = podsouzená spekulace), černý obchod. Zlepšení postupovalo pomalu. Lepší výsledky v zemědělství a ve výrobě spotřebního zboží se projevily v letech 1949 – 50. Dne 6.1.1949 byl vedle přídělového systému na lístkové poukázky zaveden t. zv. volný trh na některé výrobky ve zvláštních prodejnách, a to za podstatně vyšší ceny. Volný trh měl zlepšit nejen zásobování obyvatelstva, ale i odčerpat přebytečnou kupní sílu a paralyzovat černý trh. Dne 1.10.1949 uvolněn volný chléb. Dne 25.2.1951 však zase byly zavedeny lístky na mouku a chléb. Dne 1.12.1950 byl uvolněn prodej mléka.

První pětiletka v r. 1949 – 1953 byla programem přestavby a rozvoje národního hospodářství. Zahájila ji soustředěná propagandistická kampaň, motivovaná politickými hesly. „Produktivita práce je konec konců to nejdůležitější a hlavní pro vítězství nového společenského řádu. Kapitalismus může být a bude definitivně poražen tím, že socialismus vytvoří novou, mnohem vyšší produktivitu práce. Socialismus může a musí zvítězit, protože rozvoj produktivity práce zde nemá žádných hranic. Čím rychleji bude růst produktivita práce,

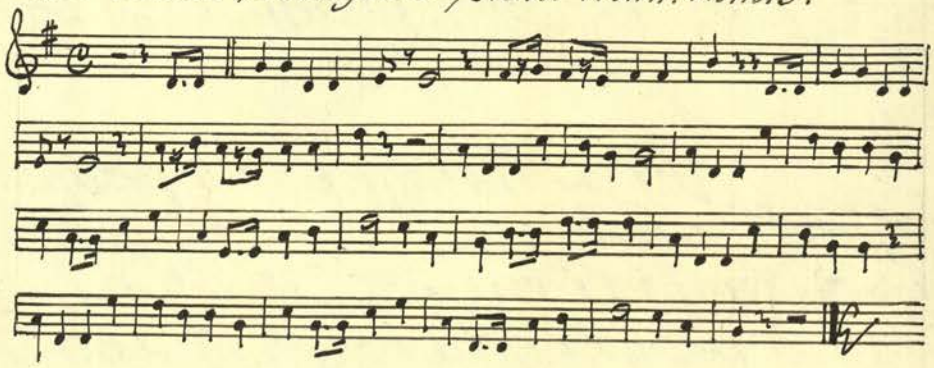
tím, rychleji se bude zvětšovat společenské bohatství, tím, pronikavěji se projeví převaha socialismu nad kapitalismem."

Při zahájení první pětiletky prohlásil 1. ledna 1949 K. Gottwald: „Vysoukáme si rukávy, abychom cifry plánů a programů proměnili v požehnané plody tvořivé lidské práce na všech úsecích, - v závodě, na polích, v úřadech, školách, institucích. Splněním pětiletky položíme pak základní kameny k budování socialistického řádu u nás."

„Odstraněním kapitalistického vykořisťování vzniká nový poměr pracujícího lidu k práci. Tento nový poměr k práci vyplývá ze skutečnosti a z vědomí, že lid pracuje pro sebe. Z práce, která byla dříve považována za potupné a obtížné břemeno, se stává věcí cti, věcí slávy, statečnosti a hrdinství." (J.V. Stalin)

Součástí ideologické kampaně na podporu první pětiletky byla hesla například „Budiž vlast-posilš mír", „Jsem horník, a kdo je víc?" Spisovatelé, básníci, hudebníci se prosazovali dobovými skladbami t.zv. masového charakteru. Typickou dobovou skladbou je například pochod V. Dobiáše „Budujeme" na text Fr. Halase.

Václ. Dobiáš „Budujeme", slova Frant. Halas.

Prohra je to, kdo se válí,
republika práce je.
Tomu čest, kdo nezahálí,
ten je její naděje.
Vyhrňme si rukávy, když se kola zastaví.
Hej rup! Hola hej! A hej! Hola hej!
Do práce se dej! la, la, la, la, la.
Vyhrňme si rukávy, když se kola zastaví.
Hej rup! Hola hej! A hej! Hola hej!
Do práce se dej!

Opozice masově skladbu zesměšňovala, například textem „Vyhrňme si rukávy, lehněme si do trávy. Hej rup!

Masově vznikaly mládežnické soubory a kroužky, které nadšeně na veřejnosti (vystupovaly) a přispívaly k optimistické náladě. I ve Vinoři byl založen mládežnický kroužek. Vystupoval na místních schůzích i v jiných obcích.

Podle hesla „Socialistické soutěžení - komunistická metoda výstavby socialismu" se začalo rozvíjet údernické hnutí. „V údernickém hnutí rodí se nový socialistický člověk, člověk sebevědomý, člověk, pro kterého obtíže a překážky zde jsou proto, aby je překonával, člověk, hospodář, čle-

věk vlastenec. Jen nový český a slovenský člověk je nám zárukou, že z bohatství našich dolů a lánů, našich tisíců závodů a desetitisíců strojů a traktorů si vybudujeme domov, jež dnes může vidět jen oko umělcovo."

(Kl. Gottwald)

V tomto duchu denně psal tisk, mluvil rozhlas. Pracovní kolektivy i jednotlivci byli popularizováni a vyznamenáváni. O vinořském Státním statku uveřejnily noviny celostránkový článek. Později v r. 1964 dostala krmička Milada Hofmanová z čp. 56 řád práce.

Po celé republice byla zahájena mohutná vlna industrializace, ve všech krajích republiky začala výstavba nových průmyslových závodů, dolů, hutí, přehrady, elektrárny.

Rozvíjen tak na zapojování dosud nevyužitých pracovních sil. Do r. 1953 měly přejít z domácností do zaměstnání 250 tisíc žen.

„Ústřední výbor KSČ kriticky poukázal na existující problémy a těžkosti v národním hospodářství zejména na disproporce mezi rozvojem těžkého a lehkého průmyslu, mezi průmyslem a zemědělstvím. Na základě hodnocení výsledků plnění první pětiletky se usnesl snížit celkové tempo růstu

těžkého průmyslu, omezit vysoké investice do této oblasti, ale přitom zrychlit rozvoj energetické a palivové základny a zvýšit výrobu spotřebního zboží."

(Přehled dějin KSČ, nakl. Svoboda 1978)

Na jaře r. 1953 přinášela „Šuškanda" (dobový výraz = ústní zprávy mezi obyvatelstvem,) zprávy, že se připravuje měnová reforma. Zahraniční stanice prý otevřeně hovoří o bankrotu v Československu. Oficielní místa pověsti o připravované reformě vyvracela. Ještě 29.5.1953 jsme byli ve Vinoři na schůzi, kde referoval okresní referent a ujišťil nás, že jde o nepodložené výmysly, ovlivňované západní propagandou.

V sobotu 30. května 1953 v 9 hodin, konalo se na pražském Hradě plenární zasedání ÚV KSČ. K předloženému návrhu referoval Antonín Zápotocký, jehož projev byl mnohokrát přerušován bouřlivým, souhlasným potleskem. ÚV KSČ přijal návrh na provedení peněžní reformy a zrušení lístků na potraviny a průmyslové zboží.

Téhož dne se sešla vláda republiky k mimořádné schůzi, řízené Viliamem Širokým. Zároveň se sešlo Nár. shromáždění. Předsedal dr Ot. John.

Peněžní reforma

Dnem 1. června 1953 byly dány do oběhu nové peníze, a to
- bankovky po 100, 50, 25 a 10 korunách,
- státovky po 5, 3, 1 korunách,
- kovové mince hodnot po 25, 10, 5, 3 a 1 haléři.

Peníze všech druhů byly vyměňovány takto:
- občanům, kteří nepoužívají námezdní práce do částky 300 Kčs ve starých, peněžích, za nové v poměru 5 Kčs starých, za 1 Kčs nových, peněz. Hotovost nad 300 v poměru 50:1.
- všem ostatním občanům vyměnit všechny hotovosti v poměru 50 : 1.
- vklady do 5000 Kčs včetně v poměru 5 : 1.
- vklady nad 5000 Kčs do 10.000 Kčs v poměru 6,25 : 1.
- vklady nad 10.000 Kčs do 20 tis. Kčs v poměru 10 : 1.
- vklady nad 20 tis. Kčs do 50 tis. Kčs v poměru 25 : 1
- vklady nad 50 tis. Kčs v poměru 30:1
- vklady na vkladních knížkách vystavených počínaje dnem 16. 5. 1953 v poměru 50 : 1
- životní pojistky v poměru 20 : 1

- mzdy, služné a jiné odměny za práci, penze, stipendia, podpory ke dni 1. června 1953 v poměru 5:1

Současně s provedením peněžní reformy k 1.6.1953 byl zrušen lístkový systém zásobování potravinářským a průmyslovým zbožím. Dosavadní ceny potravinářského zboží byly sníženy v průměru o 31%, z toho chléb o 12%, pšeničnou mouku o 22%, vepřovou pečeni o 60%, vepřové sádlo o 60%, máslo o 51%, cukr o 50%, vejce v letním období o 45%. Dosavadní ceny průmyslového zboží byly sníženy v průměru o 37%, z toho bavlněné tkaniny průměrně o 59%, konfekci průměrně o 50%. Zvýšení mezd, platů, penzí a rodinných přídavků byly zvýšeny takto:

- hodinové sazby horníků pod zemí o 0,70 Kčs
- hodinové sazby všech ostatních dělníků o 0,34 Kčs
- měsíční platy do 1000 Kčs o 60 Kčs, od 1 tis. do 1200 Kčs o 40 Kčs, nad 1200 Kčs se nezvýšily
- starobní a invalidní důchody do 600 Kčs měsíčně o 30 až 70 Kčs měs.
- vdovské důchody do 360 Kčs o 20 až 50 Kčs měsíčně
- sociální důchody o 50 Kčs měsíč.,

u manželských dvojic o 75 Kčs měs.
- výchovné na děti (rodinné přídavky) upraveny na měsíčně 70 Kčs na 1 dítě, 170 Kčs na 2 děti, 310 Kčs na 3 děti, 470 Kčs na 4 děti, 630 Kčs na 5 dětí, na každé další dítě o 160 Kčs měsíč.

V usnesení vlády ČSR a ÚV KSČ se provedení reformy zdůvodňuje takto: Výroba socialistického průmyslu dosáhla dvojnásobku předválečné úrovně. Národní důchod se zvýšil téměř o polovinu proti předválečné úrovni a ve srovnání s r. 1948 o víc než dvě třetiny. Tomuto růstu hospodářského potenciálu naší země a síle lidového demokratického státu musí odpovídat i plnohodnotná československá koruna. Peněžní reformou se dostává našemu lidu pevné měny se zlatým obsahem, jejíž kurz je stanoven na základě nejpevnější měny světa - sovětského rublu. Peněžní reforma z r. 1945 neliknidovala důsledky fašistické okupace z druhé světové války. Ponechala množství peněz na míru nutnou pro národní hospodářství a to tím, méně, že v nejbližších letech byly z bezcenných, vázaných vkladů uvolňovány desítky miliard korun. Kromě toho zůstal peněžní oběh po r. 1945 znečištěn tím, že obíhá několik druhů peněz a to namno-

ze tíštených, ještě v kapitalistické cizině. Zákodnická činnost Stránského banky v průmyslu, ve výstavbě ve vnitřním i zahraničním obchodě též způsobila velké škody financím a peněžnímu obratu státu. Spekulantské živly využívající velkého rozpětí mezi volnými a vázanými cenami obohacovaly se na úkor pracujícího obyvatelstva. Ukázalo se, že nelze připustit, aby spekulantům zůstala možnost skupovat zboží široké spotřeby i po zrušení lístkového systému jako tomu bylo v roce 1950 i počátkem r. 1951. Peněžní reforma v naší zemi postihuje především spekulantské a kapitalistické živly ve městech i vesnicích. Kupní síla koruny se peněžní reformou upevňuje a jsou vytvářeny předpoklady pro zvyšování životní úrovně všech pracujících. Pokud opatření při výměně peněz a přepočtu vkladů, případně i některá jiná ustanovení přinášejí ztráty i ostatnímu obyvatelstvu, jsou tyto jednorázové ztráty plně vyrovnány tak významnými výhodami, jako je zvýšení kupní síly peněz, vytvoření předpokladů pro snižování cen a zejména jistota, že v naší republice je pro každého trvale zabezpečena práce.

Zrušení lístků na potraviny a průmyslové zboží a přechod k volnému prodeji za jednotné ceny ukládá mi-

mořádné povinnosti našemu obchodu. Musí na základě stále širšího obratu zboží lépe a lépe uspokojovat potřeby pracujících měst a venkova. Spotřebitelé budou stále více uplatňovat své nároky na jakkost zboží, na široký výběr různých druhů zboží, na úpravu zboží, na čistotu a úpravnost prodejních místností, na ochotu, zdvořilost a rychlou obsluhu.

Ve Vinoři probíhala výměna peněz ve dnech 2.-3. června 1953. O průběhu hovoří tehdejší tajemník MNV Josef Vytlačil: „Byla ustavena komise ve složení za MNV Jos. Vytlačil, za OV Hana Hošanová-Hronková, dále zástupce Státní banky, za bezpečnost por. Ant. Kavan. Měnová reforma se prováděla na MNV v I. poschodí v zasedací síni. Občané disciplinovaně přicházeli s peněžními obnosy, se spořitelními knížkami, ale přes všechnu organizaci dosahovala v některých chvílích fronta čekajících až ven z budovy na chodník k požární zbrojnici při MNV. Výměna se prováděla do večerních hodin a trvala dva dny. Největší částka, která byla ve Vinoři měněna bylo 230.000 Kčs, kterou měnila trafikantka A.S., dále občanka J. obnos 106.000 Kčs a řada zaměstnanců bydlících v

objekty státního statku, kolem 100.000 Kčs. Ale bylo i hodně takových, kteří měli solva na výměnu, nebo ani výměnnou částku neměli. Peníze se měnily na knížkách, 5 : 1, hotové peníze 50 : 1."

Počátkem května 1956 předložil ÚV KSČ k veřejné diskusi návrh směrnic druhé pětiletky. Celostátní konference ve dnech 11.–15.6. 1956 schválila druhou pětiletku na léta 1956–1960 a stanovila hlavní cíle tohoto období: dobudovat materiálně výrobní základnu socialismu. Koncem 50 let byla již uvedena do provozu řada významných staveb, jako jsou velká vodní díla Vír, Haje, Lipno, Orlík, Kamýk, Slapy a t.d., parní elektrárny Hodonín, Komořany, Tisová a t.d., doly Dukla, Nosek, Ležáky, rafinerie olejů v Bratislavě, žďárské strojírny, chemické závody v Lovosicích, Nová huť Kl. Gottwalda, lomy na hnědé uhlí Švermov, Obránců míru, Ležáky, Medard a t.d. Agrostroj Roudnice, papírny Štětí, cementárny, letiště a další.

Jako rozsáhlá výstavba odčerpávala státní finanční zdroje. Dne 1.1.1950 stát převzal hospodaření obcí. Ve Vimoři převzal stát obecní dluh, 400.000 Kčs, vázaný vklad 700 tisíc Kčs a částku 200 tis. Kčs v hotovosti.

Stát dotoval obecní rozpočet. Pro srovnání uvádím objem obecního rozpočtu v jednotlivých letech:

Rok	příjem	vydání	schodek
1891	107.89 zl.	1858 - zl.	1.688.89 zl.
1892	360.99 zl.	2134.31 zl.	1 773.32 zl.
1893	672.17 zl.	2 378.08 zl.	1705.91 zl.
1933	250. 557 Kč	356.83 Kč	106. 281 Kč
1934	535.902 Kč	605.046 Kč	69.144 Kč
1936	179. 619 Kč	295.959 Kč	110.390 Kč
1937	207.583 Kč	287.371 Kč	79.788 Kč
1939	169.119 Kč	264. 537 Kč	95.418 Kč
1940	155.753 Kč	310.427 Kč	154.674 Kč
1942	801.305 Kč	676.995 Kč	-
1944	1, 150.422 Kč	1, 591.846 Kč	441.424 Kč
1945	1, 231. 563 Kčs	1, 602.045 Kčs	370.482 Kčs

Během čtyř pětiletek, nemělo obec finanční prostředky na investiční výstavbu až do roku 1970. Od r. 1945 do r. 1970 vydávalo se na zvelebení obce ročně průměrně pouze 50-100 tis.

Kčs. Z významnějších akcí lze uvést pouze autobusovou čekárnu a hasič. zbrojnici. V létě 1947 MNV svépomocnou brigádnickou formou zorganizoval otevření pískovcového lomu v Oburkách v naději, že získá volné prostředky k budování obce. Byly to však plané naděje. Na jaře 1950 převzal lom okresní staveb. podnik Praha-sever. Ani ten zde nezbohatl a vrátil lom zpět do Správy provozoven MK. V roce 1960 pískovna těžila kámen za 14 Kčs/m³, písek za 10 Kčs/m³ a prodávala kámen za 28 Kčs/m³, písek 17 Kčs/m³. K 22.7. 1960 vykazovala tyto výsledky:

plán Kčs	skutečnost	rozdíl	% plnění	plán 1960	skutečnost 59
6150 -	1420.10	-4729.90	23%	12.300	3.709,75

Dne 27.11.1949 byla zahájena stavba autobus. čekárny v akci M 5. Plánované nákl. 220 tis. Kčs, skuteč. náklady 65 tis. Kčs, odpmc. 6.638 brigád. hodin. Čekárna byla dostavěna na podzim v r. 1951. Brzy se však objevily hrubé závady - občané si novou čekárnu zaměňovali se záchodem. Proto MNV čekárnu zrušil a rozhodl využít ji jako prodejny nejprve pro zeleninu - ovoce v r. 1950 a v r. 1965 ještě pro sběrnu oprav obuvi a elektrospotřebičů. V návaznosti na stavbu čekárny byla v r. 1952 vybudována (štětována) spojovací silnice na přeložku silnice. Dne 22.10. 1960 byla silnice od čekárny k Petníkům asfaltována.

1960

Rada místního národního výboru v Praze 9. - Vinoři na své schůzi dne 15. dubna 1986 projednala a schválila zápisy na stranách 359. až 448. této kroniky.

Tajemník MNV:

Předseda MNV:

Místní národní výbor Praha 9 - VINOŘ

Změna názvu Státu - Socialismus

Dne 13. listopadu 1957 zemřel president republiky Antonín Zápotocký, jehož jméno symbolizuje cestu revolučního dělnického hnutí od počátků až k letům výstavby socialismu. Dne 19. 11. 1957 zvolen presidentem Antonín Novotný.

Ve dnech 5.–7. 7. 1960 se konala celostátní konference KSČ. Konstatovala, že socialismus v Československu zvítězil. Toto hodnocení vyvolávalo představu, že byly vyřešeny základní úkoly spojené s přechodem do nového společenského řádu. Nově zvolené Národní shromáždění přijalo na svém prvním zasedání 11. 7. 1960 novou ústavu, podle níž byl název Státu změněn na Československá socialistická republika.

„Československo se zařadilo po Sovětském svazu mezi první země na světě, v nichž bylo definitivně odstraněno vykořisťování člověka člověkem a vzniká nová sociální struktura se všemi základními znaky, které jsou společné všem zemím socialistické soustavy."

„K převratným změnám došlo v materiálním postavení pracujících, v životní a kulturní úrovni.

Plná zaměstnanost, vysoká úroveň výživy, bezplatná zdravotní péče, sociální zajištění člověka od narození až do stáří se považuje za samozřejmost. (Studijní text KSČ, Svoboda r. 1973)

V obci se sociální situace promítala takto:
V r. 1930 bylo ve Vinoři 71 důchodců, r. 1953 - 256 důchodců, r. 1954 - 244 důchodců, r. 1958 se měsíčně vyplácí na důchodech 102.000 Kčs, r. 1960 - 271 důchodců, pošta vyplácí 139.258 Kčs měsíčně; r. 1966 vyplatil MNV důchodcům na stravování částku 10.000 Kčs, jednorázovou výpomoc 4.000 Kčs. Roku 1966 vyplaceno 790 důchodcům, 480 tis. Kčs v obvodu pošty. R. 1967 vyplacena podpora důchodcům, 3.000 Kčs, r. 1973 jsou v obci 434 důchodci, vyplácí se 340.527 Kčs.

V roce 1950 je zde bytová krize. MNV eviduje 124 žádostí, vyřídil 76 žádostí. R. 1954 evidováno 40 žádostí o byt, r. 1957 - 36 žádostí o byt. R. 1974 se zde platí ve 40 případech dávka z nadměrného bytu.

V r. 1958 je ve Vinoři 40 motocyklů, 25 osobních aut, 462 radiopřijímačů, 170 televizorů, 50 ledniček, třetina domácností má plynová kamna na propan-butan.

Životní prostředí

S postupující výstavbou průmyslu, cheminizací a změnami životního stylu se zhoršuje životní prostředí.

Po staletí určují charakter naší obce také zámecká obora, čtenický háj, Oborky a Stráň, od Oborek k cukrovaru. Porosty stárnou, ale po desetiletí je nikdo náležitě neošetřuje. Ve čtenickém háji dokonce lesní správa těžila. V únoru 1958 zde vykáceli 13 zdravých dubů ve stáří 180-230 let. Jeden z nich měl obvod kmenu 280 cm. Dne 1.12.1964 lesní správa Brandýs L vykácela pruh háje od hlavní cesty podle t.zv. „doliku" k nynější Chvojenecké ulici čp. 280. Hájem bylo vidět do Přezletic. Nic se nevysazovalo, ale listnaté stromky z náletu se ujaly a celý pás zarostl. V roce 1950 zorganizoval MNV vysázení 5.500 břízek a 150 javorů na stráni v prostoru od Studánky ke kříži v zadních Oborkách. Občané tam vyžínali trávu a tak mnoho sazenic bylo zničeno. Sázení se účastnily též školní děti. Pod vedením učitele Jaroslava Erpeka za-

sázeli Školáci břízy na návsi před starou školou, před farou a před obytnými domy čp. 42 u Jikovských a čp. 14 u Semeckých.

Na zimu r. 1958 se souhlasem MNV 29.7.1957 porazili majitelé domků V topolech 18 zdravých topolů, aby jim nepadly na stavení. V té době jsem tam bydlel a viděl jsem tehdy tuto spoušť.

V listopadu r. 1959 byly před hřbitovem vysázeny růže a několik javorů před hospodou u Řepků. Dnes tam stojí pouze jeden.

Dne 26.8.1965 byla zbořena zeď farské zahrady na hlavní silnici ve frontě proti hřbitovu. Před tím byly před zdí vykáceny staré kaštany. Boční část zdi podle cesty k potoku zůstala stát včetně starého transformátoru. Všechno bylo zbořeno až po dokončení stavby zdravotního střediska v r. 1979. Dne 18.9.1965 byl postaven nový plot s betonovou podezdívkou, trubkovými sloupky, rámy s pletivem, s výhledem do farské zahrady. Plot byl posunut o 6 metrů a tím rozšířen odstavný pás k vozovce. Dne 16.11.1967 zahrádkáři vysadili 122 keřů růží znovu na záhoně v parku před hřbitovem.

Dne 24.3.1968 lesní Správa opět ve čtenickém háji káceła duby a břízy. Prodávało se dříví na palivo.

Kaštanová alej

Otřesným zásahem do krajiny była likvidace kaštanové aleje z Vinoře do ABel, vysázená r. 1785 (viz 1. kniha str. 321 této kroniky). Již v r. 1960 se o aleji začało hovořit. Dne 10.3.1960 se konało jednání o „zachování krajinného rázu, nezbytného ošetření a odstranění dobou značně sešlých stromů v alejích, stínem chráněných, vedoucích kolem státních silnic v úsecích, přiléhajících obcemi Kbely - Vinoř - Satalice. Byli přítomni zástupci odboru dopravy ONV Praha-Sev. za MNV Kbely Ekl, za MNV Jos. Bartoš, za MNV Satalice Er. Kotrla, za krajské středisko stát. památkové péče Dr Ing Průša (krajský konzervátor). Komise se sešła na MNV Kbely, kde była otázka stromoví kolem státních silnic projednána. Krajský konzervátor státní ochrany přírody zdůraznił vážnost zachování stromoví:

1, Aleje jako významný činitel architektonické úpravy i estetického vzhle-

du krajiny nutno zásadně uchovati do budoucna.
2) Nevyhovuje již alej, která ohrožuje bezpečnost dopravy, nezbývá než torza živelnými pohromami postupně odstranit. Ostatní zdravé stromy zajistit kleštinami a ponechati na dožití.
3) Jako náhradu co nejdříve vybudovati po obou stranách silnice v přiměřené vzdálenosti od silničního tělesa nové aleje nejméně 5m od stromů.
4) K výsadbě třeba použít dobře vyvinutých stromků domácí lípy malolisté s kmenem nejméně 3,5m dlouhým.
5) K lepšímu zakotvení kořenů je nutno tvrdou spodinu rozrušit trhavinou a tím usnadnit rozvoj kořenového systému ve spodině. Zplodiny výbuchu obsahují dusíkaté sloučeniny jsou první dobou významnou živinou pro stromek.
6) Lípy se sázejí ve vzdálenosti cca 10 m, mezi sebou, aby si později ve výživě nekonkurovaly. Mezi dvě lípy je možno vysadit jiný rychle rostoucí stromek (jeřáb, kaštan), který po 30-50 letech, by se výpřežové stromy odstranily a zůstala čistá lipová alej.
7) Výsadbu náhradních alejí provést nejpozději do konce r. 1961.

Při pochůzce bylo zjištěno, že

v aleji směrem Kbely – Vinoř je větší počet kaštanů dutých, které ohrožují bezpečnost dopravy na státní silnici I. třídy a vyžadují v některých případech okamžité odstranění. Několik kaštanů je nutno opatřiti sponami, aby nedošlo k rozštěpení kmenů. Místa odříznutých větví je nutno zastřešiti, aby do otvoru nezatékalo. Je nutné v nejkratší době odstraniti suché větve, které by mohly při větším větru způsobit škody nebo zranění. Stromy, které budou odstraňovány, musí být hlášeny Středisku státní památkové péči v Praze.

Neč se mluví, voda teče...

Šest let se pak v aleji nic nedělo, jen stromy dále chátraly. Až ONV Praha-sever vydal rozhodnutí o likvidaci aleje. Lépe se boří, likviduje, než tvoří. Stanovisko stát. ochrany přírody nebylo dodrženo. Nejen, že stromy nebyly ošetřeny, ale bylo likvidováno všechno, vykáceny i zdravé stromy. Práce trvala od poloviny února do března 1967. Stromy se prodávaly na kusy rozřezané za 50 Kčs strom. Nebyl o ně valný zájem, ještě v srpnu špalky ležely v příkopech a na poli, překážely polním pracem. Silniční správa byla nucena navozit je do vstupní-

ho prostoru před vinořský zámek, kde několik let ležely a hyzdily toto místo. Jistého roku 1968 byly po obou stranách silnice za příkopem v poli vysázeny stromky lip. Je otřesnou skutečností, že již v létě vandalové po celé délce několik stromků zlámali. Nikdo nebyl přistižen. Panuje zde mínění, že pachatelé jsou rozjařeni mladí účastníci, vracející se od taneční zábavy.

V časopise Vlasta číslo 5. ze dne 31. 1. 1968 byla uveřejněna reportáž s názvem „Němá obžaloba", v níž kritizovala vykácení kaštanové aleje u Vinoře. Autorkou článku byla redaktorka Vlasta Nošnarová: „Vždycky mám takový povznášející pocit, když opouštím dýmající komíny ČKD a hledím z uhánějícího vozu na mraky kouře a popílku, který jak temný baldachýn visí nad Prahou. Už už se zdá, že nás lapí a nepustí, ale koně redakčního vozu jsou rychlejší. A když máme za sebou Kbely i celou tu čmáranici dýmu, která se z pražského dotyku nemůže vyvlastit, hořím se s rozkoší do známého objetí. Dlouhá alej kaštanů protahující se mezi Kbely a Vinoří nás vždy vezme na milost. Pokaždé kdykoliv tu projíždím, neopouští mě uklidňují-

cí pocit a radost z prosté krásy stromů. Na jaře rozvěcují běl avé svíčky, v létě je alej podobna zelenému tunelu a na podzim se předvádí barevností. Ani v zimě není nehezká. A vůbec ne smutná. Jsou předzvěstí budoucího probuzení. Přivykla jsem tomuto pozdravu přírody tak, jako tisíce jiných, co tu za léta projeli. Potří to už nějak k dobré náladě, když právě tady náš šofér řekne: Jak, - a můžem na to šlápnout. A teď jsme zastavili. Jen šofér nepronese ona tradiční slova. Nemohl. Naše alej už neexistuje! Jako by tudy prošla fronta. K zimnímu nebi se vzpínají mrtvé kalluze. Kdo zničil alej a proč? Byl k tomu rozumný důvod? Po celé délce až k vinořskému zámku je pusto, jen po levé straně trčí jeden jediný strom. Kol dokola pahýly. A čtyři muži, cestáři, čtyři hrobníci. Promrzlí, nepřišlí solidní a trochu zlostní. „Bývala tudy císařská silnice. Pamatuji ji padesát let," říká jeden z nich. „Jaký má smysl tahle zkáza? Co tomu říkáte?" „Nejste první, kdo se ptá. My za to nemůžem. O tom rozhodli nahoře. Stromy prý byly staré, vyhnilé. Padaly větve a mohlo se něco stát." Jedeme. Není to snadné. Stromům je nejméně sto let. Počítáme.

V okruhu pár set metrů jsou opravdu kmeny s nahnilými skvrnami i s prokousnutými otvory. Ale také kmeny zcela zdravé. Je jich nejméně polovic. Nic nechápu, ač se o to úporně snažím. Každý strom má zajisté svou biologickou hranici, kterou nelze překročit. Ale tato alej nebyla vysázena najednou, nýbrž postupně. Věk kaštanů je tedy různý, různý je i jejich „zdraví". To jsem vyčetla z mrtvých kmenů. Z hlediska zdravého rozumu mi však připadá nevysvětlitelně, proč padly za oběť všechny stromy. Myslím si, že mají-li národní výbory pečovat o stav silnic a vozovek, musí pečovat také o stromy kolem nich. Neošetřované stromy rychleji hlodá zub času. Stromy za to nemohou. Nemohou se ani bránit. Ale člověk se může bránit. Proti bezmocí, která ho při pohledu na zničenou alej napadá. Alespoň tím, že o tom napíše, když už přišel pozdě..."

Jak téměř po dvaceti letech o věci smýšlí pisatel těchto zápisů? V té době nás likvidace kaštanové aleje nesmírně pobouřila. Byla to významná součást naší obce, našeho domova. Kaštany to byli žijící pamětníci, co jsme zde prožili, co se tam, stalo. Někdo je bezcitně, svévolně a zbytečně zničil. Málokdo z nás si však, uvědo-

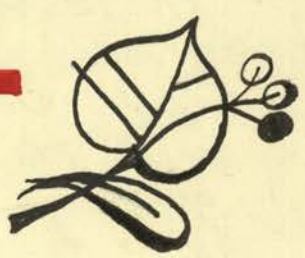
moval, jak jsme se po celá léta o alej starali, vlastně vůbec nestarali, i když to nutně potřebovala.

Musíme přiznat, že naše generace se k alejí chovala macešsky. Nepamatují, že po celý život by někdo stromy ošetřil. Dnes zde stojí mladá lipová alej, rostou zde osmnáctileté stromky. Zase se o ně nikdo nestará, pokud jim jednotlivec neublíží. Poučí se následující generace z našeho nedobrého příkladu?

Na paměť

Chateaubriand:
„Lesy předcházely lidstvo –
pouště je následují."

Staré úsloví:
„Potkáš-li starý strom, smekni!"

Zelené porosty pohlcují ze vzduchu průměrně padesát procent prachu v létě a 37% v zimě.

Za vedra snižují teplotu o 10 až 15 stupňů a vlhkost vzduchu zvyšují o 15–30%.

V tomto směru je nejvýkonnější topol. Dospělý strom, starý 25 let pohltí za 5 letních měsíců asi 44 kg kysličníku uhličitého. Dub pohltí 28 kg, lípa 18 kg, kaštan 16 kg, pohltí 16 kg kysličníku uhličitého.

Myslivci

Odedávna byli myslivci významnými ochránci přírody. Za první republiky honitbu vlastnil (pachtoval) obvykle největší sedlák ve vsi. U nás to byl velkostatkář Bělohříbek. Zaměstnával hajného, který se zabýval hlavně pernou oborou, kam se zvěř většinou uchylovala. Po r. 1948 vznikla lidová myslivost. Jako zábavu ji začali pěstovat pracující. V roce se zaměstnanci místního Statku snažili získat honitbu a založit myslivecký organizaci, ale neuspěli. Určitou dobu zde revír obhospodařovala ČKD Vysočany. V roce bylo zde založeno Myslivecké sdružení Satrstice – Vinoř. Až v dubnu 1964 byla

schválena OV Praha - východ smlouva o postoupení výkonu práva myslivosti a vyměřena úplata ve výši 2876 Kčs. Jím byl na 10 let upraven právní poměr mezi Sdružením, jako uživatelem, a Pražskými cukrovary jako vlastníkem honitby. Organizace měla 23 členů. Předsedou byl Jos. Henzl ze Satalic. Od r. 1969 vykonával tuto funkci Emil Vybíral z Vinoře čp. 382. Myslivci se měli čile k životu. V r. 1964 vyprodukovali 7 kusů srnčí, 1245 zajíců, 518 bažantů. Dodali 44 kg srnčího, 1225 kg zajíců, 154 kg bažantů. Ve srovnání s r. 1963 byl úlovek zajíců v r. 1964 skoro dvojnásobný. Nižší přírůstek bažantů byl ovlivněn kosením obilí na zeleno pro nedostatek píce. Bylo zničeno nejméně 1000 bažantích vajec. Honitba byla v r. 1964 zahrnuta do ohroženého pásma tularemií. Veterinární prohlídky střelených zajíců zjistily negativní výsledky. Opět se vyskytla myxomatosa, která zde zdecimovala stavy divokých králíků. V líhních bylo r. 1964 odchováno a vypuštěno do honitby 69 bažantích kuřátek. Myslivci vybudovali řadu posedů k pozorování a odstřelu srnčí zvěře, opravili a doplnili krmelce a vypřechovali

bedny na jadrné krmivo. V rámci závazku s Lesním závodem v Újezdě u L. provedli členové Sdružení zalesnění plochy ve výměře 2 ha. Byly vysazeny lípy, borovičky, Smrčky, jasany a javory. Pro zlepšení přírodních krytů provedena výsadba angreštů, pamelníků a hlohů. Bylo zahubeno 178 kusů škodné, z toho 64 pytlačících koček, 7 pšů, 64 ježků, 8 tasičeck, 5 tchořů, 2 kuny, 1 hranostaj, 5 dravců, 12 sov, 7 poštolek, 4 kavky a 1 vrána. Začalo se projevovat pytlačství. Ve třech případech byli pytláci přímo přistiženi. Ve dvou případech činila škoda na zvěři 860 Kčs. Oznámení trestala komise pro veřejný pořádek, MNV ve Vinoři.

V roce 1967 vybudovalo Sdružení v oboře loveckou chatu. Bylo kolaudováno 23. září 1967 a 30. září 1967 dáno do provozu. Na výstavbě chaty odpracovali členové 6.336 hodin zdarma. Finanční náklady činily pouze 14.364,60 Kčs. Jeho roku skončilo hospodaření Sdružení schodkem. Výnosy činily 22.388 Kčs, náklady 30.398,90 Kčs. K úhradě schodku 8.010,90 Kčs byla uzavřena půjčka. Škoda, že chata byla postavena v chráněné lokalitě starosłovanského hradiště, které dosud nebylo náležitě

prozkoumáno.

V roce 1969 odstřeleno pouze 1 srnec a 2 srny. Jeden srnec byl sražen autem, nalezen a utracen. Kmenový stav srnčí v honitbě činil 12 ks. Střeleno 443 zajíců, 63 ks koroptví, 398 ks bažantů. Odchyceno 122 kusů zajíců. Odchyt bažantů pro nízký stav slepic nebyl prováděn. Bylo plánováno 7 honů, ale ve skutečnosti provedeno 6 honů. Vyjíhla se 23 kuřátka a pouze 15 bažantích kuřátek bylo vypuštěno. Odstřeleno 40 kusů škodné, z toho 26 pytlačících koček, 6 psů, 3 tchoři a t.d. Hospodaření opět skončilo schodkem: výnosy 8.446,60 Kčs, náklady 14.466,15 Kčs, schodek 6.019,55 Kčs. Sdružení zakoupilo ojetý traktor.

Výsledky v r. 1970 ovlivnily nepříznivé povětrnostní podmínky, kdy napadlo množství sněhu, které se pak promítlo v jarních stavech zajíčků. Střeleno 417 zajíců, 397 bažantů, 1 srnče a 2 srny. Odchyt 55 kusů zajíců byl nízký. Na vnitřní trh bylo dodáno 293 kg zvěře. Členové sdružení vysadili 4 tisíc sazeniček borovic. Přehled hektarových výnosů v kg:

1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969	1970
2,27	4,75	0,15	3,66	2,80	2,70	2,60	2,30

V r. se Sdružení pokouše-
lo pěstovat divoké kachny. Jezírko
v oboře opatřili drátěným plotem, a
vybudovali dřevěné boudy. Pokus
skončil nezdarem. Důsledkem pak
bylo zničení okolí jezírka, které se
zaplevelilo. Zbytky ohrady dosud
hyzdí kdysi pěkný kout.

Složení výboru Sdružení z
r. 1970 bylo stabilní. K obměnám, do-
cházelo jen zřídka. Funkce vykonáva-
li: předseda - E. Vybíral, Vinoř
místopředs. - Ant. Matyska, Satalice
jednatel - V. Růžička, Vinoř
myšl. hospodář - J. Jíbr, Vinoř
fin. hospodář - Erik Wolfman, Satal.
kynolog. ref. - L. Havíř, Vinoř
osvět. ref. - Jos. Reigl, Satalice
čl. revizní komise:
Jos. Januška, Kbely
Jan Málek, Kbely
Václ. Sura, Satalice

Vodní poměry

Vinořský potok, zvaný Chobot,
nebo také Valcha pramení v prostoru
pod pivovarem, ve Kbelích. Protéká kbel-
ským rybníkem, podtéká železniční
násep, státní silnici na Vinoř, vine se
mělkým korytem pod svahem „Linda",
podtéká silnici ze Satalic do Vinoře, po-

kračuje po louce „Pod borovičkami", teče lukami v oboře pod zámkem, a na své cestě obcí sbírá prameny z bažantnice včetně jezírka. Od pradávna protéká kaskádou pěti rybníků (jezírko, radonický, malý, velký, cukrovarský). Ještě v roce 1945 zde tekla čistá voda. Ve všech rybnících bylo možno se koupat. Zvláště velký rybník v Oborkách sloužil celému okolí jako známé koupaliště. Betonová hráz, písčitý břeh, příslušné Stráně, zvláště svah, zvaný „Pod vinicí" vytvářely velmi výhodné podmínky k oddechu. Docházely sem stovky návštěvníků z Prahy (Vysočan), ze Kbel, z Horních Počernic a okolních obcí.

Při potoku v obci byly čtyři studánky – první v topolech, druhá u sádek, třetí v břehu malého rybníka před Zitkovými čp. 86, čtvrtá poblíž stavidel velkého rybníka v Oborkách. Ze všech těchto studánek braly okolní rodiny pitnou vodu. Obyvatelé domků „Ve mlýnku" neměli studnu a nosili pitnou vodu ze studánky, kterou si uzavřeli kovovými dveřmi. Voda vytéká železnou trubkou. Pramen přichází ze Stráně. Starý pumpař z Podoláneky, jménem Nedvídek, který opravoval pumpu ve staré škole nám tvrdil, že

pramen této studně napájí studánku „V sádkách." Tuto studánku dal r. 1800 obezdít vinořský kněz František Svoboda. Nad studánkou stál kamenný křížek (nápis 1800). Pramen napájel rybníček, původně sloužící zámku jako sádky na ryby. V našich klukovských letech byl rybníček shromaždištěm hus, které jsme sem před jarem vyháněli. V r. 1952 byla studánka i sádky likvidovány. Dne 4. února 1952 rozhodla rada MNV na návrh zdravotní komise, která zjistila, že nabíráním vody je studánka závadná. Byla zde osazena pumpa, voda odvedena betonovými rourami a rybníček zasypán, sesut.

V souvislosti s výstavbou sídliště ve Kbelích vznikl problém, odvést kanalizaci. Autorem projektu byl ing. David. V radě MNV dne 28. dubna 1947 se konalo vodoprávní řízení. Jednáno o důsledcích, pro obec Vinoř a uvažováno o možnosti vybudovat potrubí ze Kbel po délce potoka do Vinoře, celou obcí a postavit čistící stanici za obcí. Projektant měl námitky a upozorňoval, že stavba 1 m kanalizace bude vyžadovat náklad 2.000 Kčs, t.j. celkem, kolem 5 milionů Kčs, prý na náklad vinořské obce. Rada MNV jednohlasně odhlasovala, že obec Vinoř se do čistírny nezapojí. Další řízení se konalo

dne 30. dubna 1947 ve Xbelicích. Vinoř zastupovali František Nejedlý a Jiří Fiala. Investorovi sídliště šlo o to, co nejjednodušším způsobem, dostat kanalizaci ze sídliště, pak, ať si poradí ostatní. To se mu skutečně podařilo. Výsledek se začal projevovat po deseti letech, v plné šířce. Voda v potoce je závadná, rybníky jsou zabahněny. Na tomto stavu se částečně pak podílejí i občané v Topolech, kteří si vybudovali domovní odpady do potoka. Vodohospodářská správa hledá řešení a zřizuje na toucc „Pod borovičkami" t. zv. biologický rybník. Veřejná schůze MNV 21. dubna 1958 vyjadřuje nesouhlas, rada MNV dne 12. května 1958 vydává písemný protest. Později se ukazuje, že bez účinku. Biologický rybník je napuštěn, aby závadný obsah, který propouští čistička „U Hlíny", zde vyhníval a zlepšil situaci ve Vinoři. Místní národní výbor ve Vinoři se snaží vyčistit zabahněné rybníky. Dne 2. 11. 1959 projednává rada MNV otázku čištění velkého rybníka pomocí sacího bagru SB 50. Prototyp zde měly vyzkoušet Loděnice Praha 8 - Libeň. Bagr vyssával (nebo také nevyssával, kdy se zaměstnanci stmívalo, seděli v hospodě) bahno z rybníka až do listopadu 1960. Stroj byl demontován, a odvezen 8. 3. 1961. V listopadu 1960 byl rybník vypuštěn.

sfoven a zjištěno, že rybník je vyčištěn, Sotva z jedné třetiny. Dvě třetiny rybníka jsou zabahněny do hloubky 1 metr. Na dně vznikly prohlubně a ztěžují výlov ryb. Zvířené bahno prochází celým korytem potoka od Stavidel loukami až do cukrovarského rybníka. Louky zarostly rákosem, náletem olší a nedají se sklízet, jsou znehodnoceny. Neúspěšný pokus vyčistit bahno z rybníka u Johanků podnikl MNV v r. 1959. Rybník byl vypuštěn. Bahno bylo taženo napříč rybníka lžící pomocí vojenského transporteru (po Wehrmachtu). Naházeno na auta a odváženo po polní cestě nad Obůrky do úpadu směrem k polní cestě do Radonic. Přirozeným spádem vody se za čas splaví do rybníka v Obůrkách. Navíc vznikla bahnitá mokřina na břehu zarostlá olšinou.

Od r. 1947 hospodařila na rybnících organizace Čsl. Svazu rybářů. Od r. 1955 se stupňovalo znečišťování potoka ze Xbel. Od r. 1962 přítok, zhaženě vody do rybníků byl trvalý. V letech 1955-63 uhynulo 145 centů užitkových ryb. V r. 1964 uhynuly veškeré obsádky na všech chovných rybnících v obci. Místní org. rybářů-V r. 1964 1.567 kg ryb v ceně 12.536 Kčs. Posudky Výzkumného ústavu rybářského ve Vodňanech - pobočky Praha 1. Hašlarská 20. jasně prokázaly, že příčinou uhynutí vodního živočišstva v rybnících byly škodlivé látky z potoka. (Stížnost rybářské organizace z 8. dubna 1964).

škoda

Obsahový rejstřík

	Heslo	Strana
A	abdikace dr Beneše	205 až 210
	almužny	91 až 98
	akční výbor	367
	atentát na R. Heyd.	290 až 295
B	Beneš Ed. dr	205, 354, 369
	biolog. rybník	469
	bitva o Anglii	264
	bombard. perut' 311.	265
	bydlení	117 až 120, 452
C	cikáni	107
	Čtěnice	386, 387 až 395
	cukráři	55
Č	čekárna	448
	četnická Stanice	242, 306, 348, 352
	čistící Stanice	354, 468
D	den 15. března 1939	231 až 235, 252,
	demonstrace za rep.	196, 248
	dělnické hnutí	6 až 17, 227, 371, 377, 378, 451
	dělničtí ředitelé	378
	divadlo ochotnic.	143 až 145, 356
	dobrovol. ve Španěl.	179

	doprava	62
	druhá republika	225 až 228
	družstevnictví	14, 15, 398, 410, 414 až 416
	Dvořák, Otakar	326
E	Erpek, Jar.	5, 453
G	gestapo	240 až 243, 257-258, 261
H	Hácha Emil	227-8
	Hajek, Johann	284, 306
	havarie auta	422
	Henlein, Konrad	177
	historie Čenic	387 až 395
	Hofman, Josef	45, 397, 430
	Holeček, Lad. dr.	87
	hospodář. Situace	435, 445
	hostince	53, 354, 410 až 413
	hřbitov	375
CH	Chini Josef MUDr	86, 87
	chudinské podpory	91 až 97
	chudobinec	80, 118
	Chytka Stanislav	18 až 29, 397, 398
I	ideologická čin.	436 až 439
J	jednota K.H. Borovský	142
	" Sokol	148 až 166
	Jednot. zem. družstvo	398

K	Kabiny v Obůrkách	354
	Kaštanová alej	455 až 462
	Kapitulace	201, 211
	Klimt Karel	268
	Kolaboranti	348, 349, 350, 351, 356
	Koncerty lid. hudby	146
	Komunál. podniky	417 až 423
	Kult habsburk. dyn.	130 až 134, 136 až 138
	" T.G. Masaryka	134 až 136
	" M.J. Husi	141
	Kultura	130 až 148, 355, 356
	Květnová revoluce	321 až 339, 341-2
L	Lékaři obvodní	85 až 90
	Letecký nálet	315, 316
	Letecký souboj	314
	Lidice	296
	likvidace soukr. podn.	
	" obchodu	409 až 416
	" řemesel	416 až 423
	lom, písečný	448
M	Mauthausen	258
	Miran, Josef	390
	míst. národ. výbor	321, 347 až 357, 350, 369, 371 až 377, 380 až 387, 419, 447-448
	mládež	355, 377
	mobilisace	182, 198
	můstek, přes potok	354
	mystivost	462 až 466

N	nálet na Prahu	315
	nálet na Vinor	316
	národní správy	352
	národní výbor	321, 347 až 357, 350, 369, 371 a 377, 380 až 387, 419, 447 - 448
O	obecní strážníci	123 až 129, 276, 350
	obecní rozpočet	447
	obec. zastupitelstvo	12, 30, 31 až 35
	obchodníci podomní	57
	obchody	49, 410
	obrana republiky	183 až 190
	obsazení Sudet	202
	obsazení školy	236, 309
	odbojové skupiny:	
	sokolská	252
	Obrana národa	253
	Haisova	254
	odpor ve Vinoři	252 až 258
	ochotnic. divadlo	143 až 145, 356
	okupace	175 až 318
P	parcelace	69, 84
	pekaři	55
	peněžní reforma	441 až 446
	pěti setky	436, 446, 447
	pískovna	448
	plyn, topný	422
	počet obyvatel	67, 384
	Podkarpatská Rus	353
	podomní obchod.	57

	pohřebnictví	61, 417, 418
	pomníky:	
	obětem 1. svět. válk.	71 až 79
	M. J. Husi	79
	Sovětské armády	340
	pomocná Stráž VB	376
	poněmčení Stř. Čech	280 až 289
	ponocní	120
	Polské tržení	243 až 247
	poplatky Stavební	83
	porosty Stromů	453
	poslední rok války	314 až 318
	pošlech. zahr. rozhl.	279, 426
	potravinář. obchody	49, 410, 414
	protektorát	228, 278
	proticírkev. hnutí	138 až 141
	proud elektrický	80
	předsedové MNV	323, 371, 372
	přídělový systém	260, 442, 436
	půda, scelování	403 až 406
R	ráček, obecní	129
	rakety V2	312
	rebelie selské	390 až 395
	reforma peněžní	441 až 446
	revoluční dny	325 až 336
	revoluční garda	326, 333, 342, 351
	revoluční MNV	321, 347 až 357
	rozpočet obecní	447
	rozvod proudu	80
	Rudá arm. ve Vinoři	336 až 341
	rybáři	470

Ř	ředitelé dělničtí	378
	řemesla	58, 416 až 421
	řezníci	54, 411
S	scelování půdy	403 až 406
	selské rebelie	390 až 395
	silnice	80, 448
	sirotci obecní	98 až 107
	sjednocení tělových	356
	Slovenský štát	229 až 231
	služby	60, 416 až 423
	socialismus	451
	socialist. výstavba	436 až 439
	sociální poměry	90 až 120, 452
	socialisace zemědělství	395
	" obchodu	409 - 416
	" řemesel	416 až 423
	Sokol J.J.	148 až 166, 356, 367
	sokolovna	150 až 156
	spojenci ČSR	213 až 225, 229 až 231
	spojovací silnice	448
	společenský život	130 až 148
	spolky	142, 143
	spor Vinoř-Satalice	379 až 384
	sport. klub Vinoř	166 až 172, 356
	soudy za kolaboraci	356, 358
	Stalingrad	303
	stánky pouliční	56
	statek	36, 37 až 41, 397, 403
	statek Hofmanův	41 až 48, 397
	stavební popsatky	83

Š	Stávky	7, 9, 10
	Strážníci obecní	123 až 129, 276, 350
	Srážka vlaků	308
	Škola měšťanská	81, 236, 309
	Španěl. dobrovol.	179
	Šumaři	107
T	tábor lidu	343
	tajemníci MKV	352, 372, 377
	taneční zábavy	145
	těl. jednota Sokol	148 až 166, 356
	topný plyn	422, 452
	totální mobilizace	305, 307
	třídní boj	401, 423 až 434
U	učitelé 453,	5, 204, 275, 306, 350, 367, 371,
	únor 1948	359, 370
	uprchlíci ze Sudet	204
	územní změny	379, 384, 386
V	váleč. poměry v obci	274, 307, 308
	vázané hospodář.	260, 436, 442
	Včela - družstvo	14
	Wehrmacht ve Vinoři	236 až 238
	vězení obecní	129
	Vinoř III. - Kbely	384 až 386
	Vinoř II. - Satalice	379 až 384
	vládní vojsko	239
	vodní poměry	466 až 470
	volby	11, 17, 352, 370
	volný trh	436, 442
	vpád do SSSR	270
	Vundrová Kateř.	109 až 113
	výstavba obce	67, 446 až 448

	Vytlačil, Josef	196, 372, 377, 417, 445
Z	zahradní koncerty	146
	zahradnictví	60, 418
	západní fronta	263
	zastupitelstvo obce	12, 30, 31 až 35
	zdravotnictví	85 až 90
	zemědělství	35, 395 až 409
	změny území	379, 384, 386
	zrada	190 až 211
Ž	žebráci	107
	živnosti	48, 409 až 418
	životní prostředí	453 až 470

Rada místního národního výboru v Praze 9. - Vinoři na své schůzi dne 15. dubna 1986 projednala a schválila zápisy na stranách 351. až 478. této kroniky.

Tajemník MNV:

Předseda MNV:

